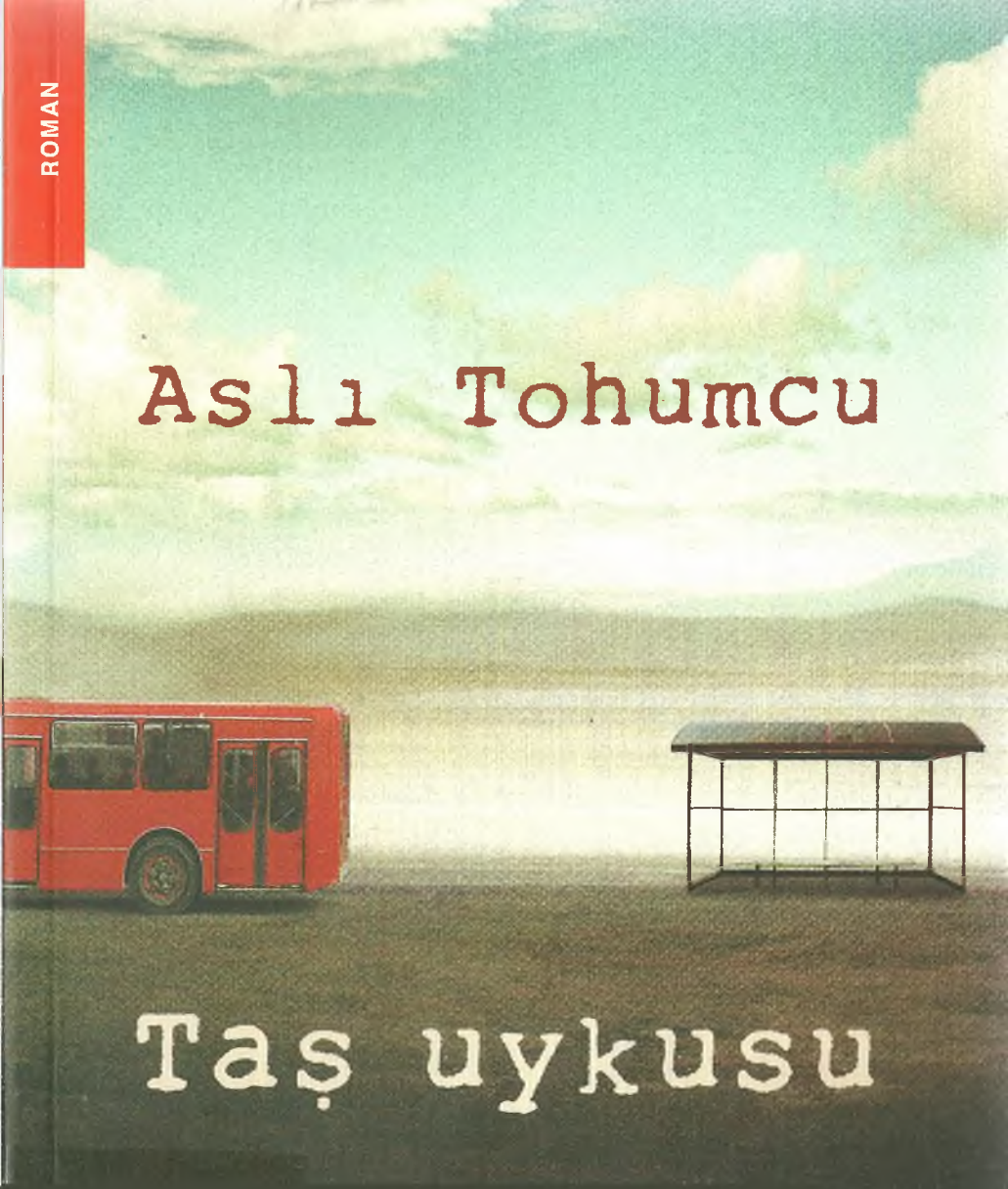
ROMAN

Aslı Tohumcu

Taş uykusu

KIRMIZIKEDI

Aslı Tohumcu

1974 yılında Leverkusen'de doğdu, Bursa'da büyüdü. Bir süre İngiliz Dili ve Edebiyatı okudu. Değişik yayınevlerinde editörlük, TRT2'de muhabirlik yaptı. Kürşad Oğuz'la birlikte *Vatan Kitap* ve *Akşam Kitap*'ı çıkardı.

İlk öykülerinde gündelik hayattaki şiddeti anlattı. O öyküler 2003'te *Abis* adı altında YKY tarafından yayımlandı.

İkinci kitabı *yok bana sensiz hayat*'ta ölüp giden bir yakını (c.n.) için romantik ve fantastik bir ağıt yaktı. Bu kısa roman 2006'da İş Kültür Yayınları tarafından basıldı.

Şeytan Geçti adlı Türkiye'de kadına yönelik psikolojik ve fiziksel şiddete dair öykülerini topladığı kitabı 2010'da İthaki Yayınları'ndan çıktı.

2007 yılının büyük bir kısmını konuk yazar olarak Den Daag'da (Hollanda) geçirdi ve orada yayınlanan *AD/Haagsche Courant* adlı bir gazete için, Den Haag'da yaşayan Türklerin hayat hikâyelerini yazdı. Bu gazete yazıları ertesi yıl "Over Welk Türkije Heeft u Het?" (*Hangi Türkiye'den Bahsediyorsun?*) adıyla Hollandaca basıldı.

Diş hekimi Boğaç Akkoç ile evli ve Tomris adında bir kızı var.

www.aslitohumcu.com adresinde ikamet ediyor.

Kırmızı Kedi Yayınevi: 50
Türk Edebiyatı: 5

Taş Uykusu
Aslı Tohumcu

© Aslı Tohumcu, 2010
© Kırmızı Kedi Yayınevi, 2010

Editör: Haluk Hepkon
Kapak Tasarımı: Ayşe Nur Ataysoy
Grafik: Aziz Zengin

Baskı: Kayhan Matbaacılık 0212 612 31 85

Birinci Basım: Ocak, 2011
İkinci Basım: Şubat, 2011
ISBN: 978-9944-756-54-9

Kırmızı Kedi Yayınevi
www.kirmizikedikitap.com
kirmizikedi@kirmizikedikitap.com
Ömer Avni M. Emektar S. No: 18 Gümüşsuyu 34427 İSTANBUL
T: 0212 244 89 82 F: 0212 244 09 48

TAŞ UYKUSU

Aslı Tohumcu

ROMAN

KIRMIZIKEDİ

bana görmeyi öğreten babam adnan tohumcu'ya ve onun hikâyelemeyi bilen genlerine

teşekkür bir borç;

david bowie ve nesrin sipahi'ye kimsesizliğimi paylaşan şarkıları için, fındık kızım tomris'e erkenden uyuduğu ve diğer yavrusal fedakârlıkları için, ilkşen umman'a parçalarımı toplamama yardım ettiği için, ahmet'e hızır da azrail de olabildiği için, cemile'ye ısrarcı hüznümle boğuştuğu için, boğaç'a muhafaza ettiği için, burcu'ya kardeşliği için, ırmak'a da aynı nedenle, ömer madra'ya program kaydını kullanmama izin verdiği için, gül karamelek'e radyo kayıtlarını çözme ve birtakım dizgi işlerini üstlendiği için...

otuz yedi yıllık ömrümde bindiğim bütün otobüslerde, geçtiğim bütün yollarda, yaşadığım bütün şehirlerde birlikte yolculuk ettiğim, varlığımdan haberli ya da habersiz onca yolcuya, izinsiz dikizlerimin hedefi oldukları için...

Pis kokuyor. Her mevsim böyle bu. Değişmiyor. Birçok şey gibi. Koklamayı ne zaman bıraktı, hatırlamıyor. Saymayı bıraktıktan çok sonraları, o kesin. Sadece saymayı mı, yanıt vermeye yetişmeye de çalışmıyor epeydir. Bunun insanları sinirlendirdiğinin farkında ama yapacak şeyi yok. Aksi, bir çene ishali ya da beyin amcıklaması... tövbe tövbe... Bir şu küfrü, bir de sigarayı bırakamadı. Bıraksın da çıldırsın mı? Akıllara zarar bir durum, hani karısı kızı olsa, her akşam basardı onlara dayağı. Döve döve öldürürdü Allah muhafaza. Tuhaf şey, bazen tepesi attığında karşısındakine tekme tokat giriştiğini görüyor. Yapmıyor, yapmaz, ama yaptığını görüyor da biraz rahatlar gibi oluyor ya, kafası karışıyor bu hep içten içe yapmalarla, içerden patlamalarla.

En çok, insanların sabah sabah kavga edecek onca şey bulmalarına şaşıyor. Değişmeyen birçok şeyden biri de bu. Kavga değil, şaşırması. Her sabah besmeleyle açar kapısını, yine besmeleyle atar adımını ilk basamağa. Yılların bıkkınlığına rağmen kesmemiştir çünkü umudunu Allahtan. Bazen, ama nadiren, şöyle pencere önüne iki küçük saksıda mor menekşe, uçlarındaki boncuklar sallandıkça şıkırdayan bir maşallah, pilli bir radyo hayal eder. Ancak devlet hizmetinde yoktur böyle cıvıklıklar.

Çekiyor besmelesini, atıyor adımını. Bekleyen kimse yok bu sabah. Bu iyiye işaret. Bekleyen olmasa bile uyması gereken bir çizelge var ama. O yüzden oyalanmadan, kahverengi kılıfını dün gece elde yıkayıp kalorifer peteğinin üzerinde döndüre döndüre kuruttuğu yastığını, koltuğun sırtına gelecek şekilde yerleştirip içeriye şöyle bir göz atıyor. Geceden yap-

tı temizliğini, şöyle bir göz atıp işbaşı yapmasında bir sakınca yok yani. Oturunca hemen solundaki camı açıp bırakıyor soğuk hava girsin içeri, nefes alsın biraz. Dakikalar ilerledikçe nefes almaya yer bulamayacak çünkü, biliyor.

İlk nefesini alır gibi coşkuyla ama ilk olmasının ciğerindeki acısıyla hızla geride bırakıyor birinci durağı. Nasılsa "hopp," ya da "ağır ol" diyecek kimse yok. Henüz.

Uzun sürmüyor siftah yapması.

İkinci durak; Ağzı Sıkı

İlk yolcu binerken sağ yanı başlıyor ağrımaya. Bir süredir ağrıyor sağ yanı. Herkes, her şey sağ yanından geliyor, o yüzden olacak; şükür, kafası o kadarcık çalışıyor. Kaşlarını yukarı aşağı oynatırken yüzü tuhaf bir hal alıyor. Ön camdan dışarı, onu bekleyen yola bakıyor göğsünde bir sıkışmayla, bir yandan yılların alışkanlığıyla bakmadan gören gözleriyle binenleri kontrol ederken. İlk binen sarı saçlı, tombulcana, halinden belli sinirli bir kız...

(Ayfer) Almadım ağzıma, zorla mı. Allah vere de çok beklemeden kalksa. Gecikmesem işe. Dayım arar şimdi karga bokunu yemeden, annem yumurtlamıştır gece gelmediğimi. Bakla ıslanmaz ağzında. Çenem ağrıdı sinirden, başım tutmasa bari. Başım tutarsa dayım anlar bir şey olduğunu, canımın sıkıldığını. Yeminle anlar, var ya, o ne hindir o. Allahtan iş var, akşama kadar geçer. Ay, düşündükçe midem bulanıyor, bir şey de yiyemem ben şimdi. Yok ben otuz yaşındayım da, düzenli bir cinsel hayata ihtiyacım var da, sevişmiyorsan da ağzına al bari de... Sen önce benimle bir ilişki kur sonra cinseline girersin öküz. SAPIK! Kanıma dokundu çok ya. Ne o öyle, bak kızım, üç şeyime karışmazsan anlaşırız, içkime, si-

garama, çapkınlığıma. Tövbe, tövbe. Ne sanıyorsa artık kendini, bulunmaz Hint kumaşı mı! Bu da okumuşu işte. Fatih'le mi çıksam acaba, çirkin çocuk ama kıymet veriyor bana, bu da bir şeydir yani. Hah, başladı başım işte, soldan soldan. Şimdi birazdan kalabalık da basar beni, havasızlık. Anlar dayım bir şey olduğunu, hiçbir şey olmasa anlar o yine de. Anlarsa var ya, bir verir ki ağzıma, alamadan giderim. Malum olmasın ona şimdi. Aman be niye olsun! Ama çok kanıma dokundu öyle demesi. Üç şeyime karışma. Hayır, sen kimsin ki? Ne sanıyorsun ki kendini, ne yaparsan yap katlanayım... Ay, bu tip de ne be böyle, yaratık gibi, sabah sabah, *sürücünün arkasındaki üçlünün en son koltuğuna oturmuşken, saklamaya gerek görmediği bir tiksintiyle.*

– Hayırlı sabahlar olsun abim!

(Arif) Hangi duraktan binersem biniyim, akbilimi ben basarım, *diyor, bakanda malzemesi eksik bırakılmış hissi uyandıran oğlan, ancak o kendini pek fiyakalı sanıyor,* boş olsa da, dolu da olabilir, ben basarım akbilimi kendim arkadaş. Vermem kimseye arkadan öne, basmasın. İşş-te bu kadar. Hasan ustam dediydi, işimi sağlama alırım. Bir kere oldu o çaldırdık, enayi deyilim. Deyilim ha. Cam kenaarına oturiyim de ışıklı ışıklı gidiyim, *ağzına almadığı için sevgilisinden ayrılmak zorunda kalmış sinirli kızın karşı yanına, pencere kenarına yerleşerek.* Emniyetin sayfasınnan bastırdım, beş lira verdim bastırttım evin orda internet kayfede, dedim emniyetin sayfasından basacaksınız, o doğrudur, emniyette yanmış olur mu hiç, peh! Güzelcene okurum şindi gidene kadar. Altını çize çize, ağır ağır okurum. Annamadığım yer olursa Hasan us-

tama. Kızarsa da olsun, anlatır o bana. Oh, şöyle ışıklı ışıklı iyi oldu, aa ne güzel kız, yavaş yavaş okurum. Emniyetin sayfasından bastırdım, yannış olcak hali yok. Yaparım ben bu işi, annamadığım yer olursa ustama sorarım. Yaparım ben bu işi yapmasına, oh, ne güzel, takarım belime tabancayı, amcamla konuşsam da ikna etse babamı. Bakayım bi. Polis ko-le-ji, hah, bizim okul bu işte, bir kı-sım der-sle-rin öğ-re-nimini yağ-bancı dille yapan resmi okul-ların lise kısmı fen kol-ları mü-müfti-re-dat proğ-ra-mını aynen uygu-layan iç-işleri bakanlığı aha işte bizim bakanlık emniyet buraya bağlı bizim bakanlık bu em-niyet genel müdür-lüüğüne bağ-lı para-sız yatılı ve res-mi ü-ni-forma-lı devlet lisesi-dir. Yatılı kalıcaz yani. Sorun değil, ben her yerde yatar kalkarım. Şu yağbancı dil olayı fena, ordan sorun olabilir. Du bakalım. Onu yazdım aklıma. Yazdım mıydı aklımın bir köşesine unutmam asla, işimi hep böle sağlama alırım, akbilimi bi kere çaldırırım arkadaş, bir kere, annadın mı? Ben bu hırkızların hepsini yakalar hapse tıkarım. Yal-mız-ca aan-kara-da bulu-nan polis kole-jinde hah işte bizim okulu diyor dört yıl-lık eğitim sü-reesinin, uzunmuş be ya, dört yıl ha, ilk yılın-da yağbancı dil a-ğır-lık, diğer üç yılında ise lise proğ-ramı uy-gulanır. Tamam işte herifler öğreticekler dili, endişeye gerek yok. Mü-ra-caat şek-li ve is-tenen belgeler. Hah, en heyecanlı yeri geldi. Aa, bir kız daha, memeli hem de, *nerede kaldığını karıştırmamak için parmağını kaldığı yerin üstüne bastırarak.*

İyi günler, ben Tuba, *diye kaçıyor ağzından, içinden geçirdiğini sandığı için de şoförün şaşkınlığına anlam veremiyor işteki ilk gününe giden kız,* nası yardımcı olabilirim?

İyi günler, ben Tuu-ba, nasıl yardımcı olabilirim? İyi, günler ben Tubaa. Nasıl, yardımcı olabilirim? İyi günner ben Tubanasıl yardımcı olaa-bilirim? Uffff. İyi günler. Ben Tuba. Nasıl yardımcı olabilirim? Çok yavaş oldu bu defa da. İyi günler ben Tuba. Nasıl yardımcı olabilirim? İyi günler ben Tuba. Nasıl yardımcı olabilirim? İyi günner, ben Tu-ba, nası yardımcı olabilirim? Yardımcı olabilir miyim? İyi günler, ben Tuba. Yardımcı olabilir miyim? Beyn Tuba, iyi günler. Size nası yardım edebilirim? Ay şimdi çıldırıcam. İyi günner ben Tubanası... İyi. Günler. Ben. Tuba. Size. Nasıl. Yardımcı. Olabilirim. Ama çok yavaş. Sade doğru konuşmak yetmez, milleti bayıltmamak da lazım. İyi günler, ben Tuba, nasıl yardımcı olabilirim? İyi günler, ben Tuuba, nasıl yardımcı olabilirim?, *ilerliyor aradaki boşluğa, alnını cama dayama düşüncesiyle, makyajını bozma düşüncesizliğiyle.* İyi günner, ben Tuba, nasıl yardımcı olurum? İyi. Günler. Ben. Tuba. Size. Nasıl. Yardımcı. Olabilirim. İyi. Günler. Ben. Tuba. Size. Nasıl. Yardımcı. Olabilirim. İyi. Günler. Ben. Tuba. Size. Nasıl. Yardımcı. Olabilirim. İyi. Günler. Ben. Tuba. Size. Nasıl. Yardımcı. Olabilirim. İyi. Günler. Ben. Tuba. Size. Nasıl. Yardımcı. Olabili-

(Reşat) Hırsız mıyım ben kaçak hayatı yaşıyorum, *diye kendi kendini iknaya çalışıyor, altmışların sonunda, beyaz tenli, kırçıl, kıvırcık saçlı adam.* Namuslu bir babayım. O zaman dönerim güzel kardeşim ben evime. Korkak biri değilim, böyle örnek olamam kızlarıma. Giderim evime, ne olacaksa olur. İki gündür suçlu gibi saklanıyorum. Zor geliyor, olmuyor bu yaşımda. Sokacaklarsa toprağın altına sokarlar ama böyle saklanarak olmuyor. Ben ne yaptımsa ailem için yaptım. Söylerim bunu böyle göğ-

sümü gere gere. Karım, kızlarım iyi yaşasınlar, gözleri kalmasın başkalarının hayatında diye çalıştım çabaladım, *şoförün hemen arkasındaki ilk koltuğa geçerken.*

(Metin) Uyandım. Sabah ezanı. Hırıldıyor gene, yorulmuş. Ne zaman dinlenebiliyor ki, hiç, *düşünceleri gibi yavaş adımlarla arka kapıya ilerleyip ilk basamağa iniyor, insanlardan mümkün olduğunca uzağa,* ben adam olsaydım, bahtsız garibim, kadersiz güzelim benim. Ben adam olsaydım da eve doğru düzgün ekmek getirebilseydim. Ama dur, ama dur, bu defa turnayı gözünden vuracağım kısmetse. Yapacağım Himmet Baba ne isterse, gerekirse söveceğim gerekirse döveceğim. Peki ya öldürmek gerekirse? Öldürmek gerekirse... Karım çocuğum açlıktan, yorgunluktan öleceğine...

(Aslı) Tutamayacağım artık kendimi, *diyor eli yüzü düzgün ancak çilli kız, görünmeyen yolculardan yol alır, birtakım engellere takılır gibi en arkaya, pencere önüne yürürken,* içimdeki bu, koşa koşa ona gitmek arzusunu bastıramayacağım daha fazla, *gözleri buğulanarak.* Yazdım mektubu, tuhaf şey, bir başkasının ağzından! Daktilo ettim ama anlayacak benden geldiğini, aptal değil. Çok isterdim mektubu okurkenki yüz ifadesini görmeyi. Kapısının altından atar kaçarım. Sakin, sakin ol, sakin ol A, *mp3 çalarını çalıştırıyor,* With your long blonde hair and your eyes of blue the only thing I ever got from you was sorrow sorrow you acted funny trying to spend my money you're out there playing your high class games of sorrow sorrow

Uzundur, elinden geldiğince gayret gösteriyor hiç kimseye dikkat etmemeye, ama engel de olamıyor bazen kendine. Örneğin bu sonuncu. Güzel bir kadın. Aslında çok da belli değil kadın mı, kız mı olduğu. Yaşı olmayan şanslı tiplerden. Yenisi mahallenin, üstelik pek buraların tipi değil. Sürekli koyu kahve, gri, siyah ve lacivert pardösü görmekten bıktı, bu sonuncunun dikkatini çekmesi o yüzden belki de. *ulus bayan kuaförü solariumda dev kampanya 100 dk 50 tl ahu otomotiv 2. el oto alım satımı dia indirim süper marketi sena kuruyemiş akbil dolum noktası kpss 500 tl ufkum parke ve laminat terzi emin bay & bayan terzisi her türlü tadilat yapılır araç girişi fikirtepe yönünden yapılmaktadır anadolu kartonpiyer franke mr mutfak ve banyo kadıköy fikirtepe çamlıca çevreyolu sen kaç kuruşa konuşuyorsun? avea'da her yöne dakikası 3 kuruş*

Üçüncü durak; Ayarı Bozuk

Yoğunluğun az olmasını hayra yormak için erken mi diye merak ediyor. Böyle batıl düşünceleri var kafasını ara ara meşgul ettiği, vaktin geçmesine yardımcı. Kontrol etmezse akbil basmadan binen tipler oluyor, hangisi daha kötü karar veremiyor; kapıya bakmak mecburiyeti mi, devletin parasına sahip çıkma mecburiyeti mi...

(Nesrin) Bu gece sondu son, *akbilin çıkardığı sesten bile ürkerek, ağzına almayan kızla saklanmaktan vazgeçen emeklinin arasındaki yere münasip bir şekilde oturuyor kadın; hastalık derecesinde zayıf.* Sabah kıçımı silerken, tuvalet kağıdı kırmızı kırmızı gelince korktum, biliyorum, ayarı bozuldu kıçımın, gözlerim doldu ama tuttum kendimi. Kızar ağlanmasına. Acıyor daha demin birmiş gibi. İstemiyorumdan anlamaz ki, hiç anlamadı. Annemlere söylesem şimdi... babam katil olur Allah korusun, *koltuğun yanına*

vurarak, olursa olur, daha dönemem o eve. Cesedim çıksın bu otobüsten döneceksem, cesedim çıksın sahi. Zaten öbür türlü de çıkacak. Gelip beni bulursa, bulur da, neler yapmaz. Beni duvarlara çarpmış adam o. Düğünde halamın oğluyla dans ettim diye, ta o gece boğazımı sıkmış, gırtlağıma sokmuş adam. Pilav demini almamış, sofra örtüsü kırışmış diye yatırıp yere... tekmeleyip tekmeleyip üstüme çıktı. Desem inanırlar mı, bilirler asabi, ama demezler mi biz sana demiştik, biz sana demiştik. İyi ya, demiştiniz de ne yapayım, demiştiniz diye öleyim mi paçasının dibinde.

(Ahmet) En son bir hafta önce konuştuydum Esma'yla, o zaman ödemeli aradığımda açıyordu, *akbili yetersiz uyarısı verince, cebindeki kuruşlardan bilet parasını devşirmeye, bir yandan da binmek için sabırsızlananlar karşısında kuyruğu dik tutmaya çabalıyor*. Düşenin dostu olmuyor hakkaten. Oğlanı çok özledim, bari sesini duysamdım son bir. Midemin gurultusuna mı ters bakıyor bu sıska karı. Açım üç gündür, ne yapayım? Adam sen de, derdim başımı aşmış, bir ters bakışı mı düşüneceğim. Kaç yıllık karım bile bakışım çevirmiş benden. Oğlanı duyaydım son bir, sarılamadımdı da ayrılırken, *polis olmayı kafaya takmış saf oğlanın yanına geçiyor, insan son yolculuğunu oturarak yapmalı düşüncesiyle kimseye yer vermeyeceğine söz vererek kendine.*

(Emin) Kendi gözlerimle gördüm. Daha ne!, *diye ağzından kaçırmasına ramak kalıyor, giysilerini çamaşır sepetinden alıp giymiş gibi görünen ellisine yakın baba*. Eskilerin dediği gibi dönüp üç kere bakacak halim yok ya! Tombik tombik uzanıyor balkonları ayıran duvarın kı-

yısından. Az sarkıyor aşağıya, hay beyin üstü yere çakılasıca, kıllı parmaklarıyla uzanıyor çamaşır ipine. En yakındakiyle de yetinmiyor şerefsiz, illa bordo-mor gibi olan dantelliye erişecek, *arkada, pencerenin hemen önündeki dörtlünün en son koltuğuna düşünmeden çökerken,* İlla başına bir çorap örecek. Ne münasebet, ne gerek! Ama sadece onda mı kabahat? Bin kere dedim kıza, bin kere. Kızım kendine çekidüzen ver biraz, ne o öyle renkli renkli, dantelli donlar süt... Tövbe tövbe. Sanırsın işe çıkacak. Bir şey de denmiyor ki. İndiriveriyor camı çerçeveyi hoşuna gitmeyen bir şey olunca. Ağlaya ağlaya helak ediyor kendini de anasını da. Ama kendi gözlerimle, aha tam da bu gözlerle gördüm işte. Erkek halimle tiksindim adamdan. Bir çare bulmalı, katil olmadan, daha fazla uykusuz kalmadan bu işe bir çare bulmalı.

(Metin) Mesela şunun gibi bir tipsizi, *kızından yana dertli babayı kastederek,* gözümü kırpmadan... Bunun nesine vicdan yapacaksın, değil mi? Baksana amı götü dağıtmış, üst baş dağılmış. Belli, ipsiz sapsızın teki. Himmet Baba'nın dediği gibi kimsenin gözünün yaşına bakmayacaksın, hayat senin gözünün yaşına bakıyor mu ki!

(Alper) Kazanırım bu defa kesin, *diyerek kendini inandırmaya çalışıyor nafile yere, en azından görüntüsüyle örnek öğrenci,* şiirim çok güzel. Kazanırım ben bu defa. İhsan hoca bile dedi. Ezberime bakayım da rezil olmayım. O Hande gene bağıra çağıra okur atamlı matamlı bir şiir. Her sene öyle yapma mı zaten. Anam kızdı geceleyin, madem her sene onu seçiyollar sen neden yenilmeye doyamıyosun a be akılsız olum? Ben de anama kızdım. Kazanırım bu defa kesin dedim. İhsan hoca bile dedi de-

dim. Hay, dedi, seni de İhsan hocanı da. Bağıracaktım, sesim kısılır diye sıktım kendimi. Yoksa altta kalmazdım. Bir akşam olsun hele, gösteririm ben ona. Olacağım altıncı sınıfların birincisi, göstereceğim Hande'ye de, anama da. Hadi bismillah, *çağrı merkezine giden kızın yanına, aradaki boşluğa yöneliyor, çenesi ve psikolojisi kuvvetli teyzenin teki tarafından nasılsa yerinden edileceğini bildiğinden, oturmayı aklından geçirmeyerek,* "Merihliye Sesleniş. Merihli misin, vatanın hangi yıldız? Vatan mı ne demek, vatan vatan, yaşadığımız şey. İster misin anlatayım hepsini, vaktime inen dost, işte dünyamız. Bu zengin, bu fakir, bu orospu, bu hırsız. Böylece yitirdik kendimizi; yirminci, belki de kırkıncı-"

(Ünal) Olmuyor bu böyle, yapamıyorum ben, *akbil basmayı unuttuğu için geri dönüyor, hafif kamburu çıkmış adam, mutsuz,* sabah sekiz buçukta açılır makineler, saat onda on dakika mola, on ikide yirmi dakika mola, bir de saat dörtte on dakika ikindi çayı için, susamlı kraker veyahut bisküviyle, arada ne sigara var ne de telefona izin. Bütün gün, kanların arasında durmadan pedal vur dur. Ayaklarımın ağrısına mı, kafamın çatladığına mı yanayım, bir yanda abuk subuk dedikoduları, saçma salak şarkıları da bitmez radyoda. Alıp kırasım geliyor bazen ya... Yok, olmuyor böyle, yapamıyorum ben, *orta kapıyı geçince soldaki üçlüden, en temiz olduğuna inanmak istediği koltuğa geçiyor.* Makineciliğe doydum yıllarca, ama karnım doymadı hiç bir türlü. Hayır, sonra kumaşın, ipliğin tozu ayrı, tıkanıyor gırtlağım, kaşıntı basıyor, yapamıyorum kardeşim, zorla değil ya, aaaa, *diliyle ıslattığı baş ve işaret parmağıyla mütemadiyen üzerindeki birtakım toz ve iplikleri toplamaya çalışarak.*

(Nevin) Bu defa da tutmadı, hissediyorum, *mavi kartını alışkanlıkla akbil kutusuna, ardından yanlışlıkla karnına basıyor, sonra arka kapının önündeki, koridora bakan koltuğa kapacak varmış gibi otururken,* Bu defa da tutmadıysa, yok, istemiyorum böyle olsun.

(Cemal) Herhalde, *birilerinin iteleyip çekelemesi ve oflamalar arasında ilk basamağı buluyor ayakları,* doğru yerdeyim, *ilk basamağı bulduktan sonrasını genelde kendi başına halledebiliyor,* bulunduğum yeri hayatım boyunca görememiş ancak ayırdında olmuş biri olarak, en sık bu endişeyi duyuyorum. Doğru yerde olup olmadığım endişesini. Göremiyorum ancak, sokağa çıktığım her seferinde, arkamda ya da önümde, bir tehlikeden kaçar gibi benden uzağa açılan kalabalığın kokusunu alabiliyorum. Bu balık istifi şehirde, etrafımda bir boşluk oluşmasına sevinmeye zorluyorum kendimi, beceremiyorum, *üzgün emeklinin nazik yardımıyla, kapının hemen sağ yanındaki koltuğa otururken,* Karşı çaprazımda oturan kadındaki tiksintinin kokusu bile geliyor burnuma. Bir engelliden ziyade bir çöp, pislik olarak görüldüğümün farkındayım.

Bu pardösü, içinde başka bir kadınla, kadını bırak bir adamla binse bile fark edemeyeceği gelince aklına, elinde olmadan gülümsüyor. Tam da bu yaptığını pek münasebetsiz bulacak, kahverengi pardösülü, kahverengi türbanlı, siyah mesli kadın indirimli seyahat kartını bir ayıbını gösterir gibi gösterirken.

(Refika) Kıymetlim bu benim kıymetlim, en sevdiğim, deve kemiğinden, otuz üç taneli, *diyor iri bedenini aşkla titreten bir besmelenin ardından tespihini çekmeye baş-*

larken, hamdolsun rabbime bana kalbimin her atışında ona şükretmeyi nasip etti, hamdolsun, şükürler olsun. Estağfirullah, estağfirullah, estağfirullahe'l-azîm el-kerîm, ellezî lâ ilâhe illâ hüve'l-hayyü'l-kayyûmü ve etûbü ileyhi, tevbete abdin zâlimin li-nefsihî, lâ yemlikü li-nefsihî mevten velâ hayâten velâ nüşûrâ. Ve eselühü't-tevbete ve'l-mağfirete ve'l-hidâyete lenâ, innehû, hüve't-tevvâbü'r-rahîm, ah, kıymetlim benim, deve kemiğinden, peygamber efendimizin, sallallahu aleyhi ve sellem, devesinin kemikleri ne olmuştur acaba, karışmış mıdır efendimizin, sallallahu aleyhi ve sellem, kendisi gibi toprağa ve rabbimin sevgili katına mı çıkmıştır, yoksa, ay estağfurullah estağfurullah estağfurullah, bize mi kısmet olacak o miras, estağfirullah, estağfirullah, estağfirullahe'l-azîm el-kerîm, ellezî lâ ilâhe illâ hüve'l-hayyü'l-kayyû-, *aracın hareketiyle son yolculuğuna çıkmış adamın karşısındaki koltuğa kurulurken, kaldığı yerden kaptırıyor kendini sünnetine.*

Unutmak için gördüklerini, üzerlerine başka görüntüler yazarak öttürüyor vitesi. *büyükşehir belediyesi çevremizi temiz tutalım ssk bağkur emekli sandığı devlet memurları tüm göz tedavilerinizde hizmetinizdeyiz çekirge metro durağı yakında burada eczane karamelek boğaziçi sitesi aytur alo! su arıtma servisi seni sen yapan her şey siz bizim için özelsiniz bankamatik iş bankası'ndan neyi eksik mmm migros 34 edy 76 özatatur bursa özel inal ertekin ilkokulu okul taşıtı kopuz aydınlatma indirimli çeşitlerimiz alt kattadır*

Dördüncü durak; Tez Yayılan

Nadiren, belki de ilk kez, bir merak uyanıyor içinde birine karşı. Bir süredir her sabah, bir altmışa herhalde yetmiş kiloluk iki canlı bedenini değil de sadece, başka yükleri de ta-

şır gibi bir ağırlıkla, ama ağırkanlılıkla değil, basamakları ayaklarının altında istemeden inleterek binen şu yeni kadına karşı bir merak. Yaa, yeni kadınlar var mahallede. Eskilerden üç tanesi öldürülmüştü. Önce komşusunu öldürüp üç altın bileziğini ve bir adet nokia cep telefonunu alan, sonra bu işi geçim belledığinden midir artık bilinmez, hemen üç yan apartmandan iki kadını daha soyduktan sonra bıçaklayarak öldüren o adama gidiyor aklı. Onu da taşımışlığı var mıdır? Nasılsa artık fark etmeyeceği düşüncesiyle kaldığı yerden devam ediyor meraklanmaya. Her sabah radyo dinleye dinleye gider bu yeni, müzik olmadığı halinden bellidir, ama kadın kısmının haberle işi nedir anlamaz.

(Kâinat) Açık Gazete... Merhaba Kâinat, bugün 5 Mayıs salı, *akbilini basarken bir yandan da sürücünün gözlerini yakalıyor*,

– İyi sabahlar!

Kadının her sabah ısrarla kendisini görerek iyi sabahlar demesine henüz alışabilmiş değil. İlk duraktaki birinci gişede görev yapan Nihat da fark etmiş kadını. "Aa, iletişim," demiş de bir keresinde, kadın kendisine, "Günaydın, 10 liralık doldurabilir misiniz?" dediğinde, sonradan anlatınca pek gülmüşlerdi. Kadının geçip kör adamın yanına oturmasıyla birlikte, aklına aslında ikisinin de engelli olduğu gibi tuhafsadığı bir fikir geliyor.

(Kâinat) bir eliyle olası bir boşluğu yoklar gibi kontrol ederken oturacağı yeri, diğeriyle kulaklığının sesini açarak, Yıl 2009, ay 5, gün 125, Kasım 179. 1430, Hicri Cemazilevvel 10. 1425, Rumi Nisan 22. Avrupa günü, Noterler günü. Günün malumatı; Avrupa Birliği'nin amacı.

Bir, barışın takviyesi; iki, temel hak ve hürriyetlerin daha sağlam bir şekilde yerleşmesi; üç, ekonomik ve sosyal ilerlemenin hızlandırılması; dört, barışsever, hür ve birleşmiş bir dünyanın yaratılması. Avrupa günü. Avrupa Konseyi, 5 Mayıs 1949'da Avrupalı on devletin –Belçika, İngiltere, Danimarka, Fransa, Hollanda, İrlanda, İsveç, İtalya, Lüksemburg, Norveç– katılmasıyla kurulan Avrupalılararası bir dayanışma örgütüdür. Türkiye Avrupa Konseyi'ne 1949 Ağustos'unda girdi. Bugün, 5 Mayıs Avrupa günüdür. Günün tarihi; seksen dokuz yıl önce bugün 5 Mayıs 1920'de Türkiye Büyük Millet Meclisi ilk toplantısını yaptı. Üç yıl önce bugün 5 Mayıs 2006'da yüz on dokuz filme imzasını atan, elli bir filmin senaryosunu yazan, yirmi bir filmin yapımcılığını üslenen kıymetli yönetmen Atıf Yılmaz'ı kaybettik. Yemek listesi: Gün 125, Etli yaprak dolması, zeytinyağlı kabak, salata, sütlaç...

(Nevin) karnı burnundakinin girişini, gövdesini oturduğu yerden öne uzandıran bir ilgiyle seyrediyor, gözleri dolar gibi olurken ağzı sıkıntıyla buruşuyor, stres yapmayacaksın yoksa tutmaz demişti doktor. Ben size demiştim, dedi en son. Öyle stres yapmayacaksın demekle olsa, ne âlâ! Bu defa da tutmadıysa ne yaparım. Para da suyunu çekti. Mehmet'i öldürseler istemez annesinden. Zaten ben de istemem istesin. Döl tutmuyor uğursuzu demiş. Ben duymadım ama Zehra söyledi. Onunki de nasıl bir mantıksa, neden söylüyorsa böyle bir kötülüğü. Görümcelik mi!

(Esra) bir eliyle çantasının içinde akbilini ararken, boştaki eliyle mesaj göndermeye çalıştığından homurdanmalara neden oluyor, nihayet mesajını gönderip, ozledim seni, pek cok,

akbilini bastıktan sonra, arka tarafa, kızı dikizlenen adamın yanına geçerken, bende seni, bi ariza yok ya esracim?, *ağzı kulaklarına varıyor.*

(Emin) Böyle işte, bunların hepsi böyle, *yan gözle yanına oturan genç kıza, ardından cep telefonuna bakarak,* giyinmiş yakası bağrı açık penyeyi, çekmiş altına kısacık eteği, zaten giyinmese ne olur. Maşallah Allahın verdiğini kuldan saklamaya yetmiyor ki zamane modası. Al işte, bizimki de böyle, daha ne! Ama sadece onda mı kabahat, bir evin bir kızı diye, aman yüzü bir saniye solmasın diye bir dediğini iki etmeyen, ah bizi bizi dövmeli!

(Ayşe) ağlamaktan kurbağaya döndüğü düşüncesinde allah için haksız olmayan boyalı sarışın, boğazından aşağı bir iple, kuvvetle çekiliyormuş gibi önüne bakarak ilerliyor arkaya, obsesif makinecinin yanına oturuyor, yerleşirken yerine, tam kurumadan giydiği hırkasının adamı ıslaklığıyla rahatsız ettiğinin farkına varmadan, Ah babacım, güzel babam. Sen üzülme, ben biner giderim otobüse. Keşke sen olsaydın, yürüyerek bile giderdim. Sattık arabayı da, annemin kenardaki altınları da gitti. Teyzemlerin ödü patlıyor para isteyeceğiz diye. Halamlar olmasa. Acaba onlar da nereye kadar? Bugün eksikleri tamamlamam lazım. Kapatmıycam işte dükkânı. Babamın yadigârı o bana. Elbet bir defter kalem alan, bir fotokopi çektiren bulunur. Babamdan yadigâr o bana. Keserim kendimi de herkesi de. Kapatıp iş falan bulmam, beklemesin kimse.

(Arif) Nerde kaldımdı, hah, a-day-ların mü-ra-ca-atı sırasında dilek-çeye 01 nü-fus hü-vi-yet cüzdanı as-lı veya o-naylı ör-neği, ben de var, tamam, bu bir 02 dip-

loma ile de-yiş-tir-mek ü-zere çıkma yazısı. Çıkma yazısı demek? Bak, tam yağbancı dili hallettiydik bu çıktı şindi başıma. Tıh tıh tıh, canım sıkıldı şindi. Sorsam ustam bilir mi! Bak şindi, cık cık. Tam yabancı dili halletmişken. Ama dur, bozmayım moralimi. Okuyayım şunu güzelcene. Okuyup bitireyim güzelcene. Yavaş gidiyor biraz. Okuyayım bi sona düşünürüm. Aa ne güzel kız, memeli.. memeleri çıkmamış gibi daha. O yüzden mi ağlamış? Ağlamış mı yazık, benim olsa ağlatmam hiç, ovalaya ovalaya yaparım ona süper mumuş. Hadi be! Zehra'nın çıkmamıştı ama ya ona ne diyceksin. Ama o küçüktü bi kere, hemencik de ciyakladıydı, vakit yetmedi vakit. Bu da elletmez ki. Polis olunca ellerim istediğimi, ellerim di mi. Ustama sorsam kızar şindi, oğlum sen sapık mısın, dertsiz başımızı derde mi sokacaksın...

(Sabri) akbil basmıyormuş da dünya için hayati önemde bir düğmeye basıyormuş bir gibi tavırla basarak akbilini, yaylana yaylana ilerliyor, hamilelerden hoşlanmaz kendi yavrulayamadığı için, körleri hiç sevmez, büyük ihtimal kendi göremediklerini gördükleri için, dinle dindarla işi olmaz, o yüzden geçiyor ön tarafı, modern çağa yenik düşüp cep telefonuna bağımlı bir hayat yaşadığı için sadece bir anını ona acımakla ziyan ettiği kızın yanına oturuyor, açıyor hemen kitabının işaretli sayfasını, gözlüğünü burnunda az yukarı itip başlıyor okumaya dr. çetin yetkin'in, belgelerle türkiye'de 17 intihar olayı adlı eserini kaldığı yerden, OLAY 1 Genel Bulgular: İlk olarak inceleyeceğimiz olayda, intihar eden kişi, ilkokul beşinci sınıf öğrencisi ve henüz on iki yaşını doldurmamış bir erkek çocuktur. Çocuğun cesedi, bir nisan ayı sonunda Ankara'nın gecekondu semtlerinden

birinde, bir evin odunluk olarak kullanılan ayrı bir bölümünde bulunmuştur. Odunluğun tahta olan tavanının bir kirişine bağlı bir ipte asılı olarak görülmüştür. Cesedin ayakları koşma durumunu andırır bir biçimdedir ve iki ayak da yere tam olarak değmektedir, *bu kadarı onun için bile fazla olduğundan yüzünü buruşturuyor, hemen karşısında oturan ve babasını kaybettiği için iki aydır aralıksız her akşam ve gün içinde her aklına geldiğinde ağlayan kız bunu kendi üzerine, ağlamaktan şekilsizleşmiş suratına alarak bir fena oluyor, yine gözleri doluyor.*

(Kâinat) radyodan ambulans, ağıt ve ağlama sesleri gelince, kanalın karıştığını sanıp canı sıkılıyor, Ömer Madra'nın neşesiz sesini duyunca rahatlıyor, geçici bir rahatlama olacak bu, bilmiyor, Merhaba herkes! Açık Radyo doksan dört nokta dokuz burası ve Açık Gazete programı başladı. Ömer Madra, Avi Haligua ve Volkan Altunç'tan oluşan ekiple birliktesiniz. Günaydın! Günaydın! Günaydın! Çok ağır bir haberle, Mardin'de büyük bir katliam haberiyle açtık. İlk duyduğunuz sesler de ona aitti. İnsanların Mardin'de şokta olduğu... Kırk beş ölü... Mardin'in Bilge köyünde akşam saatlerinde, bir düğüne maskeli kişilerin düzenlediği bir silahlı saldırıda, kırk beş kişi yarala... yaşamını yitirdi. Ölenlerin çoğunun da çocuk ve kadın olduğu bir kurşuna dizme. Gerçek anlamıyla bir vahşet, dehşet ve terör olayı olduğunu söyleyebiliriz bunun. Yapılan ilk resmi açıklamaya... rağmen bunu söyleyebiliriz herhalde. Bu çok açık aslında, burada bu tepkinin de temelde sebebi sanırım, ki yalnız değiliz bu tepkiyi verenler olarak, İçişleri Bakanlığı'nın bunun terörle alakalı bir saldırı olmadığını açıklaması. Yani PKK ve terörün, eşit iki kavram olarak ele alınmasının artık çok garip bir uç nokta-

sı diye bakılabilir herhalde buna. Yani bu ciddi bir terör saldırısı, açıkçası hani, yüzlerce kilometre ötedeki İstanbul'da bile terörize edebiliyorsa insanları, ki etti, duyan herkesi şok eden bir haber bu, bir terör saldırısı çok net olarak. Evet, Güneydoğu'da son yirmi beş yılın, son çeyrek asrın en büyük katliamı aslında, yani büyük bir profesyonellikle işlenmiş.

(Cemal) hemen yanında, buram buram süt kokusu salan kadının, belli ki elini dudaklarına kapatırken ağzından kaçırdığı Hii! sesi üzerine dönüp bakıyor kadına, bile bile lades olduğunu fark etmesiyle hemen çeviriyor gözlerini, bu defa da karşısındaki koltukta oturan yolcuyu rahatsız ettiği telaşına kapılıyor, Bu hayatta insanları görmeyen birinin gözlerinden daha tedirgin edici kaç şey var acaba? Hayır hayır, söz verdim kendime, böyle şeyler düşünmeyeceğim.

(Ayfer) sol bacağını sıkıntıyla sallarken, bu hareketinin hemen yanındaki kadının hafızasına hiç de iyi gelmediğinin farkında olmayarak, Ay çok ağrıma gitti ya, bunları da dışardan gören adam sanır, üç şeyime karışmayacaksın... Sevişmiyorsan, o zaman ağzına alacaksın. Yani var ya, o Hikmet domuzuna vereceğime aha da şu köre veririm, daha çok kıymetini bilir be kukumun, tövbe tövbe.

– E hadi ama kardeşim, akşam olacak nerdeyse, işe yetişicez.

(Nesrin) yanı başında sallanan, sallanırken de sol bacağına değen bacaktan sıkıntı basarak, Demiştiniz demiştiniz ama ya onun dedikleri, onları bir kere duymadınız ki! Böyle bacağını sinirli sinirli sallamaya başlayınca

o, anlarım ben, geliyor. Küfrü ayrı, bir de öbür tür fenalıkları var. Bacağını sallamaya başladı mıydı yapacak şey yoktur, ses etsen, sen kocana karşı mı geliyorsun orospu, bir kere de laftan, yumuşaklıktan anla be, bir kere de insanlıktan çıkarma adamı. Sıçtırma çarkına, sikip atarım belanı, yedi düvel gelse... Yaa! Yedi düvel gelse alamaz beni onun elinden, acaba yapmasam mı, şimdi işe gidip dönsem mi akşam eve geri, ama yeminim ne olacak? Dönersem cesedim çıksın dedim, laf ağızdan çıktı bir kere, ya ölürsem. Ama ya dönersem ve ölürsem, elinde kalırsam bugün yarın bir gün.

(Ayfer) Bir akıllısı da beni bulmaz ki, birinin kaşı gözü eli oynar, *Nesrin'e yan gözle bakarak*, öbürüne Allah vurmuş tokadını, *körü kastederek.*

(Ahmet) Mesela, Allah şimdi bu kıza bir güzellik vermiş, ama acaba benim gibi bir seveni var mıdır! Yoktur sanırsam. Esma bulabilir mi benim gibisini, ama ona sorsan, aman be siktir git, salak mıyım ben gene senin gibiye varacam der. Ağzı bozuk, ama kalbi iyidir. E peki o zaman neden açmadı telefonu? Bıktı çünkü. Eve ekmek getiren koca ister bunların hepsi. Ulan, ne vardı oğlanın sesini son bir daha duysaydım, polisten istesem konuştururlar mı? Ama o zaman da mâni olurlar. Bir sesini duyaydım oğlanın hiç olmasa.

(Alper) yanındaki kızın alçak sesle bir şeyler söylemekte olduğunu fark edince ezberini şaşırarak, Baştan başlayayım, yok başlamayayım. İhsan hoca ne dediydi, kasma kendini evladım. Kasmıyorum ki ben, ezberimi yapıyorum. Bu sene benim birinci olmam lazım. Geçen

sene belediyeden biri gelmişti de, aferim yavrum, nasıl güzel okuyorsun şiirini demişti de. Atatürk'ün bana bıraktığı asil kandan güç alıyorum öğretmenim dediydi Hande de. Anneme kızdım çok, ne güldü ne güldü, bu kadar gülecek ne varsa. Atatürk o kanı zenginlerin çocuklarına dayıttı a benim salak oğlum, bizi kuyruğa bile sokmadılar dediydi. Neden? Benim de kanım asil, *kollarını içeri çevirip bileklerine bakarken tutunmayı bıraktığı için aracın hareketiyle dengesini kaybeder gibi olarak,*

Nihat'ın ne zamandır ısrarla rakıya davet etmesi geliyor aklına. İçer içmesine de, Nihat'ın evinde bir tiksinti kaplıyor içini, beğenmiyor karısını, pasaklı buluyor. Şu hamile kadın nasıldır diye merak ediyor, bacak arasında bir kıpırdanma olunca şaşırıyor. Ne zamandır ses vermemişti kerata. Geçirmemişti hiç aklından böyle şey, hamileyle sevişmesi nasıldır acaba diye sorarcasına, sanki yanıt suratında yazıyormuş gibi dönüp kadına bakınca hafif sola kaydırıyor, toplayayım derken arkadan birkaç gıcık "Allah Allah!"la, "Kardeşim düzgün sürsene meredi!" yükseliyor. Bu defa hak veriyor onlara. *çiğköfteci kemal kilo ile satışımız başlamıştır izzy kuaför salonu 30 tlye bir ay sınırsız fön mimoza parkı fırsat bir takım elbise 199 tl iki takım elbise 299 tl üç takım elbise 399 tl otantik türkü konağı kına gecesi ve nişan yemeği yemekli yemeksiz yer sınırı yoktur rezervasyon yaptırınız bindeva doğal ürünler mucize karınca yumurtası kremi ile bir ayda 6 kilo veriyoruz diş hekimi boğaç akkoç giriş yan taraftandır*

Beşinci durak; Cehennem Çağıran

Çenesinin de sağ yanı, sağ altı, ağrıyor epeycedir. Ne soğuğa geliyor ne sıcağa. Bu yakınlarda bir dişçiye görünmeli. Adam gibi molası, kaçacak yeri yok ki bu işin diye düşünerek tam satarken anasını,

(Hüseyin) hızını alamayıp sürücünün tepesine çıkacakmış gibi bir duygu uyandırıyor, Anam anam anam... Nasıl oldu bu, nasıl oldu, nasıl! Kazayla oldu ama, kazara. Evden nasıl çıktım ki. Nasıl oldu ki bu, nasıl yaptım ki ben bunu? Bir niyetim yoktu. Vallahi bir niyetim yoktu vallahi. İyi çalışsın, yaramazlık yapmasın diye gayret ediyorum. Tüm gayretim o adam olsun diye. O adam olsun diye ben katil oldum. Tabancayı denize atar kurtulurum. Tabancadan kurtulurum kurtulmasına ama ya kızı ne yapacağım? Gördüyse yandım. Bittim ben gördüyse. Geçen gün tersleşmiştik eteği yüzünden. Kincidir. O ne kincidir o, anası kılıklı. Unutmamıştır etek mevzunu, unutmaz Allahsız. Banyodaydı ama görmüş müdür acaba? Görmemiştir de, o ne cindir o. Vallaha anlamıştır. Anlamadıysa şerefsizim. Anam anam anam... Nasıl oldu, nasıl!, *aracın arka tarafına gidip kafasına cama vurarak, kendini david bowie'nin sorrow'uyla yatıştırmaya çalışan âşık kız dışında bütün yolcuların dönüp bakmasına neden oluyor.*

(Bay K) bir cehennemden diğerine girer gibi çıkıyor basamakları, bozuk gözleriyle akbilin deliğini tutturmak için eğilmesi gerekiyor, tespih çeken kadının yanına oturuyor, kendisine koşmak isteyenin birkaç metre geride varlığından habersiz ve korkarak beklediğini bilmeden.

(Mürşide) Tekne kazıntısı diye tek laf etmedik, *yüzünde dünyanın bütün çizgilerini taşıyan, üstelik suratsız, geçkin kadın,* görüyoruz şimdi hatanın büyüğü kimdeymiş. Bizdeymiş! Ama artık geç, hem ne geç! Başladı gene ayaklarım. Sabah-ha kadar. İnan, saba-ha kadar inledim ağrıdan. Öldürecekler ha beni bir gün. Vah bana. Ama

durr. Önce şunun mürvetini göreyim, *hamile kadının önünde,* Tövbe estağfurullah, sınıyor beni rabbim her halde. Memleketteki bütün gebe karılar da bana mı denk gelir, *babası ölmüş kızın yanına geçerken.*

(Refika) hüve'l-hayyü'l-kayyûmü ve etûbü ileyhi, tevbete abdin zâlimin li-nefsihî, lâ yemlikü li-nefsihî mevten velâ hayâten velâ nüşûrâ. Ve es-elühü't-tevbete ve'l-mağfirete ve'l-hidâyete lenâ, innehû, hüve't-tevvâbü'r-rahîm- Şu gebe ne dinler acaba? Süheyla'nın kızı demişti geçen, Kuran-ı Kerim kasetleri varmış, böyle kulağına takıp dinleniyormuş. En doğru hatim olur! Kadın hafızlarımızdan kaset bulunur mu ki? Allahım, eğer ki bu gebe senin kelamını dinliyorsa yavrusuna sıhhatle kavuşmayı nasip et ona ya rabbi. Sen bütün yarattıklarını koru, esirge, gözet ya rabbi. Ama eğer ki günahkâr şarkılar dinliyorsa yavrusunu kucağına almak nasip olmasın, sen bari o yavruyu günahkâr olmaktan koru ya rabbi.

(Nermin) Gece yarısı, *akbili basıp ilerleyen sarı suratlı, gençten kadın,* yok, en son iki buçuk falandı, çöp kamyonu geçti, ordan biliyorum. Kaç saat olmuş yani? İki buçuk, üç buçuk, dört buçuk, beş buçuk, altı buçuk, yedi buçuk, sekiz buçuk, dokuz... Altı buçuk saat olmuş. Çok iyi, çok iyi, *ilerleyip Nevin'in yanına otururken,* ben yaparım bu işi bu defa. Nedenlerim var bir defa.

(Arif) kucağındaki kâğıttan başını kaldırarak, Anam, anam anam anam, ne çok kız bindi, heyecanlandım şimdi, tutamam benimkini. İster misin kalksın. İsterim. Sade ben olsaydım ovuştururdum bi güzel. Oh. Ucundan akardı inci gibi, ılık ılık...

(Ünal) Olmaz ki, olmuyor böyle, her yer pislik içinde. Sade atölye mi, her yerler, herkesler. Bak şu karıya mesela, *içinden saat hesabı yapan kadına bakarak*, leş gibi sigara kokuyor, tıh tıh tıh, sabah sabah. İnsan elini yüzünü sabunlar çıkmadan sokağa, bir macun değdirir dişine. Atölyedekiler başka mı? İpsiz sapsız tipler hepisi. Giyinmesini bilmez, oturup kalkmasını bilmez, konuşmasını... hiiiç.

(Nermin) Şuna bak, utanmasa ağzımın içine girecek. Bunların hepsi böyle, karılarını kapatmayı bilirler de, başkasının karısına bakmak günah değildir. Bu ne perhiz.. İnip içsem mi bir tane? Ne olur içsem! Bir tanecikten bir şey olmaz ya. Olmaz olmaz. Kaç saat tuttum kendimi. Ama uykuda tutmak kolay tabii. Asıl iş uyanıkken tutmak kendini.

(Nesrin) hafif ileri geri sallanarak, Ne mutlu şunlara, mutlu mesut gidiyorlar işlerine. Bunlar evlerine dönmek isterler. O da kadın ben de, *içini çekerek*, Geçen gün bulaşık süngeri lavabonun içine düştüydü de, kadın mısın sen be, orospunun bezi gibi ne bu burda ıslak ıslak, diye mahalleyi inletti. Sen o orospuları nerden biliyorsun, diye kaçırdım ya ağzımdan, kafamı eğip musluğa vurdu da vurdu. Tam dokuz kez. Alt kattaki topal dayanınca kapıya, onunla küfürleşip sakinleşti. Nasıl ağrıdı kafam, bir de tutturdu ağzına al diye, almayıp ne yapayım, kafamı eğdikçe ileri geri götürdükçe iyice kötü oldum, tuttum kendimi, zıbarınca hayvan kustum.

(Ayfer) Anlar dayım bir şey olduğunu, hiçbir şey olmasa, anlar o yine de. Anlarsa var ya. Anlarsa var ya,

ikimizin de bir ağzına verir ki, Allah muhafaza. Önce onu sonra beni öldürür. Öldürür valla. Yüreğine iner zaten dün gece Sevgi'de diye Emre'de kaldığımı bilirse. Zaten malum oldu garibe. Şüphe ediyor, her hafta sonu yok tiyatroya yok sinemaya diye çıkmamı. Bu ne kültür düşkünlüğü diye laf çarptı geçen. Bu tiyatroların sinemaların gündüz gözü olanı yok mu diye söyleniyor. Kalmak istemiyorum, dayımla annem burnumdan getiriyor ertesi gün, geriliyorum diyorum Emre'ye. Hiççç, umrunda değil. Çenem ağrıdı sinirden, artık nasıl kastıysam kendimi. Hayır, bir ara zorla verecek ağzıma diye korktum. Kalkıp bir taksiye atlayıp eve gideyim diye düşündüm, hani kalacaktın ne oldu diye ekşiyecek annem de başıma. Zaten anlayacak gözümün bebeğine bakınca. Ayy, anlarsa var ya, anlarsa var ya... Of, başım. Soldan soldan geliyor ağrı.

(Reşat) çaktırmadan yanındaki koltukların sakinlerine bakarak, Bak milletin karısı kızı göğsünü gere gere yaşıyor, benim kuzularımın suçu ne! Ne yaptım ben size? Haram bir kuruş geçirmedim boğazımızdan. Niye böyle oldu? Niye böyle oldu Tevfik? Köydeki kahvede toplamışsın bütün işçileri. Reşat Bey'e verdim alacağınızı diye yemin etmişsin kitap üzerine. Yalan! Yalan, biliyorsun! Niye yalan söylüyorsun? Ben alsam size vermez miyim? Bende olsa böyle yaşar mıydım güzel kardeşim? O kim? İki günlük adam, neden inanıyorsunuz onun sözüne? Ben yıllarca ekmek yedirmedim mi size? Neden inanıyorsunuz onun sözüne? Neden!

(Esra) yaa, neden durtmeden solemiosun ozlediini:(*sabırsızlıkla bir etrafa bir cep telefonuna bakarak bekliyor çok*

geçmeden gelen yanıtı, afyonum patlamadi daa guzelim:), *hemen saldırıyor tuşlara.*

(Emin) Kim bilir kimle mesajlaşıyor kör sabahta! Hayır, bir de, senin etin ne budun ne. Elinde son model telefon, sürekli dıt dıt dıt, pıt pıt, ondan sonra babacım bu ay da sen öde, söz bir dahakine ben hallederim. Neyi halledeceksin bu akılsız başınla a be kızım! O telefonla ne işler çeviriyorsun Allah bilir, şeytan diyor bazen al telefonu, yo-okk, bütün odasını boşalt sokağa. Bir tane üstüne giymelik, cebine de iki biletle bir jeton, tamam. Görsün bakalım dünya kaç buçak. Bu zamanelere ders de verilmez ki, alırsın boyunun ölçüsünü, tabi tabi. Çeker gider sonra bir zıptıkçıya mazallah.

(Metin) İkide bir dönüp kıza bakmasından belli, niyeti bozuklardan, Allahsızlardan bu. Ulan, şeytan diyor... Babası olacak yaşta adamsın, pes! İnsanı zorla katil ediyorlar Metinciğim, demişti ya Himmet Baba, doğrudur, ederler. Benim zorum ne peki? Karım çocuğum mu sadece? İkisi yeter mi can almaya? Öfkeni diri tutacaksın dediydi Him...

Bu da yeni moda diye düşünüyor, pasosunu gösterip her tarafından cepler fışkıran bermuda şortu ve yırtık tişörtü içinde yaylana yaylana arkaya ilerleyen üniversiteliye gözü takılınca. Öldürseler giymez kısa pantolon da, yırtık fanila da.

(Eren) İt, bana gösteriş yapıcak, ilişkisi var diye eklemiş hemen, *tekne kazıntısından yana dertli olan kadının karşısındaki koltuğa yerleşiyor*, Sen kimle dalaşıyorsun oğlum, huop! Albüm yapmış, ne zaman çektilerse o kadar

fotoyu. Yanak yanağa. O fotoları beğenmeler, yorum yazmalar. Ambaş herif. Mezar taşına basarım sırıtık ablak suratını senin. Silicem ben bunları feysbuktan. Ama silersem ne yaptıklarını göremem. Silicem ben silicem birini ama dur... Kırk kere dedim Ela'ya, bak kızım, böyle zırt pırt aynlınmaz, dedim, seviyorum seni dedim. Biz yaptık o işi bi defa, nikâhımızdır, namusumuzdur o bizim dedim. Bir şans daha. Ondan sonra Allah yarattı demiycem.

(Hakan) kalın gazete tomarını koltuğunun altına sıkıştırıp mavi kartını basıyor makineye, İşe gitmeden şunlara bir göz atabilsem. Hah, şu gencin yanında boş bir yer var, *kafayı eski kırığına takmış delikanlının yanına geçerken,*

– İzninizle.

(Hakan) tomardan bir gazete çekip açarak, BAŞKASIYLA NİŞANLANAN SEVDİĞİNE TECAVÜZ ETMEK İSTEDİ Bursa'da aşık olduğu 17 yaşındaki M.A.'nın başkasıyla nişanlanmasına sinirlenen 24 yaşındaki Tekin S., iddiaya göre otomobiline zorla bindirdiği genç kıza mezarlıkta tecavüz etmek istedi. Jandarmaya sığınan genç kızın şikayeti üzerine yakalanan Tekin S. tutuklandı.

(Kâinat) dikkat kesilmiş dinlemeye devam ediyor, Maskeli kişiler geliyorlar, çöl fırtınası da var. Perfect storm dedikleri işte, yani, mükemmel fırtına dedikleri, bütün unsurları var; sosyal, fiziksel ve yaşanabilecek psikolojik bütün unsurları var. Terör değil diyor devlet. Yani kan davası gibi, aşiretlerarası mı diye bir olasılığı akla getirebiliyor bunlar. Fakat aslında, yakınlarını kaybedenler böy-

le bir ailevi husumeti doğrulamamışlar. Komplo ihtimali üzerinde durmuşlar. NTV'de aslında yayınlanan bir görgü tanığının, yarı şokta olduğunu da hissettiğimiz bir şey. Çünkü görüntüler, biraz önce size verdiğimiz BBC'de sessiz bir akış vardı biliyorsunuz, orada videodan görürseniz, böyleee, mesela telefonla konuşan bir kadın var, ama gözlerinden görüyorsunuz ki ne elinde tuttuğunun telefon olduğunun farkında ne kiminle konuştuğunun, ne de ne söylediğinin farkında. İnsanlar tamamen şokta. Kar maskeli adamlar, gece bir köy düğününü basıp kırk beş kişiyi, kadın çoluk çocuk öldürüyor. Köyün büyük kısmı korucu olan erkekleri PKK'ya karşı operasyondaymış baskın sırasında. Saldırganlar, köyde kalan yedi erkeği camide kıstırıp yatsı namazını kılarken üzerlerine yaylım ateşi açmışlar. Caminin imamı da bu saldırı sırasında ölenler arasında. Yani üç yaşında, ağır yaralı, göğsünden yaralı çocuklar, saldırıyı hasbelkader yaralı olarak atlatıp ardından konuşamayan insanlar... Çok, çok ağır bir durum yaşanıyor şu anda. Evet, okumak, paylaşmak, telaffuz etmek dahi kolay gelmiyor bizlere en azından. Mardin, Mazıdağı bu. Bilge köyü düğün evini basıyor kar maskeli saldırganlar, uzun namlulu suikast silahları var ellerinde, ayrıca el bombaları var. Tabii Türkiye'nin de her tarafı ağır şekilde silahlı, ayrıca koymak lazım bir kenara bu bilgiyi. Otuz sekiz kadın ve çocuğu bir odaya kilitliyorlar inanılmaz bir profesyonellikle ve el bombaları, uzun namlulu suikast silahlarıyla katlediyorlar, yatakların altına saklanan bir kadın ve bir çocuk kurtuluyor, onların da artık nasıl bir hayat sürdüreceğini insan düşünmeden edemiyor. NTV'ye bir kulak verelim, *bir köylünün sesi girer*, Ben biraz uzaktım, evim uzak onlara, bağırma sesleri, ağıt sesi gel-

diğinde ben gittim oraya, gittiğimde yaralı maralı falan yoktu hepsi ölüydü, yaralıları benden de önce Diyarbakır'a götürmüşlerdi. Köyde otuz yedi hane falan var, hepsi namazın üzerindeydi, yatsı namazı, hepsini namazın üzerinde vurmuşlar, sorduk işte kim ölmüş kim kalmış, kırk sekiz kişi ölmüş.

Kararsızlardan binen olur mu diye az bekledikten sonra vitesi değiştirip ilerliyor yolunda. Şimdi kör olsa mesela, Allah korusun tabii, insan neden durduk yere kör olsun, ama diyelim ki şu an kör oldu, kendi evinden son durağa kadar bütün yolları gözü kapalı geçer. *ezgi kırtasiye en ucuz bizde rotring faber castell cross edding değişim gelişim psikolojik danışmanlık merkezi uçan balon çocuk evi erdemli çocuklar yetiştirmek için kayıt sebebiyle pazar günleri de açığız geneyek collection ihracat fazlası toptan perakende büyük gün geldi artık kontör yok kuruş var şimdi vodafone tarifelerinin avantajı net olarak ortaya çıkıyor arzu erotik shop sportist fitness bayanlara ayrı seansımız vardır*

Altıncı durak; Gölgeye Karışan

Durak adlarını kim koyuyor, aklına düşer de bazen, bunca yılı geçmiş bu meslekte, ağzımı açayım da sorayım dememiştir. Nadiren, o da keyfi çok yerindeyse, alışılmadık, nedensiz bir mutluluk hali içindeyse yani; belediye başkanının meslekteki üstün başarılarından ötürü bir durağa onun adını verdiğini... Yok, öylesi fazla abartı olur, belediye başkanının meslekteki üstün başarılarından ötürü hattı üzerindeki bir durağa istediği adı vermesini söylediğini hayal ettiği olmuştur. Burnundan derin bir nefes alıp kapıları açıyor.

(Kerim) akbili ton çekiyormuş gibi kolunu güçlükle kaldırarak, ayaklarını hamile kadının yanındaki boş koltuğa sü-

rüklüyor, Bugünkü sunum iyi geçmezse koyarlar beni kesin kapının önüne. Adamlara strateji açıklayacağız, hatalarını sayıp dökeceğiz, üslup önemli. Benimkine sunum falan vız geliyor, hemen başlıyor ağlamaya. Tahammül edemiyorum artık ağlamasına. Tamam modernim, yardım edeceğim, benim çocuğum nihayetinde ama ben çalışıyorum, sen bütün gün evdesin. Bebek uyurken uyursun sen de, benim için öyle mi ya. Sabahın köründe kalkızzzzzzzzzzz

Tuba. Size. Nasıl. Yardımcı. Olabilirim. İyi. Günler. Ben. Tuba. Size. Nasıl. Yardımcı. Olabilirim. İyi günler, ben Tuba, nasıl yardıkçı. Allah kahretsin. Hay Allahım ya, *inerken morali bozuk.*

Sevmiyor esmerleri, esmer vatandaşları yani. Ne zaman onlardan biri binse, bir olay yaşanacağından endişe ediyor. Hırsızlık, uğursuzluk hep bunlarda diye düşünüyor. Sevmiyor olay yaşanmasını. Bazı günler kavga kıyamet kopuyor yolcular arasında, millet çıldırmış gibi oluyor ya, koltuğundan sessizce kalkıp gidesi geliyor. Yürüye yürüye yürüye, bilmediği bir yere, yürüye yürüye yürüye.

(Çingene) bir eliyle paralıktan çıkmış bir beş lirayı sürücüye uzatıp diğer eliyle kucağındaki çocuğu az yukarı çekiyor, Sabahınan bokum çıktı be. Az baksa çocuğa ölür boyu devrilesi. Sikişirken iyiydi de mi, *dr. çetin yetkin'in kitabını okuyan adamın yanına oturup çocuğu da iki koltuğun arasına yerleştirip adamı az iteleyerek.*

(Sabri) kadınla çocuğundan rahatsız olup kalkıyor, pencere önüne geçip sırtını cama veriyor, Odanın içinde bulunan

kuyunun duvarı ile cesedin sağ ayağı arasında bir okul çantası, gene sağ yanda yerde ayakkabıları, kuyunun kapağı üzerinde ise; boş bir eski gaz tenekesinin yanındaki bir elek altına bir bölümü sıkıştırılmış ve çizgili okul defterinden koparılmış bir kâğıt ve yanında bir kalem bulunmaktadır. Cesedin sağ eli de bu kapağın üzerindedir. Bu anlatılanları ayrıntı bir biçimde ve daha yeterli olarak belirleyebilecek fotoğraflar şöyledir:

(Aslı) mp3 çalarını kapatıp adamın kitabına bakınca, ahşap bir kirişe bağlı bir ip ve ayakları koşar gibi bir çocuk –kafası görünmeyen– fotoğrafı görüyor kitapta, mektubu son bir kez okuyacakken geri koyuyor zarfa.

(Nevin) gözünü çingenenin kirli, güzel kızından alamayarak, Her tür fenalık bunlarda, ama ne yazar! Sıçar gibi yavrular bunlar. Onlar çoğalır, biz eksiliriz. Kürtler de böyle, çingeneler gibi, pırt pırt doğuruyorlar. Yarısı hırsız yarısı terörist oluyor. Boğazlarından adam gibi ekmek geçmez ama iş doğurmaya gelince...

(Hakan) gazetenin sayfalarını çevirirken yanındaki gence değmemeye özen gösteriyor, İSTANBUL FIRINCILAR ODASI BAŞKANI GÖZALTINDA İstanbul Fırıncılar Odası Başkanı Fahri Özer'in de aralarında bulunduğu 17 kişi, ekmek gramajı ve fiyatının artırılması konusunda fırıncı ve bakkallara baskı yaptığı iddiasıyla gözaltına alındı. BİR ASKER İNTİHAR ETTİ Tunceli'de bir asker, girdiği bunalım sonucu intihar etti. Tunceli merkeze bağlı Sütlüce Jandarma Karakolu'nda askerliğini yapmakta olan Maraş nüfusuna kayıtlı Mete Budacı, silahıyla intihar etti. Girdiği bunalım sonucu nöbet sırasında tek mer-

miyle kafasına sıktığı kurşun ile yaşamına son veren Budacı'nın intiharı ardından soruşturma başlatıldı. HAYIRSIZ AİLEYE İBRETLİK CEZA Evlatlık olduğunu 2 yıl önce öğrenen Damla, kendisine ilgi ve sevgi göstermediği gerekçesiyle öz anne-babasına açtığı tazminat davasını kazandı. Karar, hukukta da bir ilk. İstanbul'da 3 yaşındayken evlatlık verilen 20 yaşındaki Damla Demirçelik, yıllar sonra bulduğu öz anne babasından yeterli sevgi ve şefkat göremediği gerekçesiyle açtığı tazminat davasını kazandı. Mahkeme, aileyi yasal faiziyle 20 bin lira ödemeye mahkûm etti. HER TÜRLÜ SORUNLARINIZI UZMAN DOKTOR CENK TAŞKIN'A SORUN Merhaba hocam benim sorum şu nedense penisimi iple bağlama isteği duyuyorum ve penisimi elimle elliğimde hissedilmeyecek derecede mosmor olana kadar iple bağlı kalıyor ve sonra ipi çözüyorum ve bir süre acı çektikten sonra penis normale dönüyor. Bu bana ileride ne gibi sonuçlar yaratır penisimi tamamen kaybetmeme neden olabilir mi. acaba bunu tekrarlamamam için bana ne önerirsiniz. Bu bir hastalık mıdır? Teşekkürler. "Neden böyle bir şeye ihtiyaç duyduğunuz sorusuna ve faydası nedir sorusuna cevap bulamıyorsanız bu bir hastalıktır. Bu konuda tedavi almanız uygun olur."

(Mürşide) Biz cahildik, o kurtulsun diye kendimizi yırttık. İnan yırttık. Varımızlan yoğumuzlan gönderdik bütün okullara, hele şu başımıza gelene bak. Çocuk yapmak iş değil. Bir am bir sikle tamam. Ama bir canı yetiştirmesi sorarım sana kolay mı? Okullarda okudun ama şu çingeneden ne farkın kaldı şimdi? Sen de okumuş cahilsin, o kökten cahil. Kızı yüzüstü bırakmak da yakışmaz bize. Nasıl bir şey acaba? Nasılı mı kalmış, ba-

basının verdiği harçlıkla dolaşan herifin altına yattığına göre, fikirsizin teki. Ay yavrum ay. Kolay mı bir canın yetişmesi, kolay mı sandın!

(Kerim) gece hasret kaldığı rüyada, oğlan ölmüş o yüzden ağlıyor, ağlayan oğlan, durun, ağlayan oğlan, korkmayın, soyun şunu bir şey mi olmuş bir yerine, *kafası hamile kadının omzuna düşüyor*, pipisine bakın pipisine, kanıyor, Allahım çok korkuyorum, ne yapacağız şimdi, çok sıkmışsınız çocuğu, sıktınız çocuğu beni de sıkıyorsunuzzzzzzzz

(Bay K) ellerine bakan gözlerini kaldırınca uyuklayan adamı görüyor, başını onaylamaz bir ifadeyle iki yana sallıyor.

(Kâinat) elleri karnında, belli belirsiz sallanarak, Evet NTV'de bu mülakat, dün geceki olayın ardından bu sabah yapılmış, gündüz yapılmış bir mülakat, ben biraz uzaktan geldim ve herkes gitmişti, yaralılar taşınmıştı, herkes ölüydü, yerde yatıyordu... Çok dehşet. Hastanenin morgu yetmediği için köyde hâlâ bir sürü insanın ölüsü bekliyor şu anda, tabii önceden önlem alınabilir bir durum değil, ama saldırının niye olduğu, kimler tarafından yapıldığı çok hızla ortaya, saldırganlar da hızla adalet önüne çıkarılmalılar. Önce Mardin Vali Yardımcısı Özen, arkasından İçişleri Bakanı Atalay olay terör saldırısı değil demiş, ağızbirliği yapmış gibiler. Saldırıda Çelebi ailesinden otuz bir kişi ölmüş, saldırganların kimliği de belirlenememiş. Yüksekova haberden takip edelim, en ayrıntılı bilgi onlarda görülüyor. On beş dakika sürmüş. Saat yirmi bir sıralarında köy imamının telkini üzerine düğüne gelenler evde namaz kılmaya başlamış, bu sırada silah-

lı beş-altı kişilik maskeli bir grup iki eve uzun namlulu otomatik silahla ve el bombalarıyla saldırıyor. On beş dakika bir düğüne saldırı! Bu nasıl iş, akıl almaz bir iş. Köydeki korucu erkeklerin hepsi görevde, onu da hatırlatalım. Silah sesleri duyulunca köy çevresinde nöbet tutan korucular üç ayrı noktadan saldırganlara karşılık veriyor. Gökyüzünde göz gözü görmüyor çünkü kum ve toz fırtınası var. Zaten fırtına, oranın gündelik hayatının parçası haline gelmeye başladı. Saldırganlar kaçıyorlar, on dokuz yaşında bir genç kız, düğüne katılanların odaya toplandığını ve ateş edildiğini söylemiş. Yan odaya kaçtım ve kurtuldum tesadüfen demiş. Mardin Vali Yardımcısı Ahmet Ferhat Özen kırk bir kişi olarak açıklamış, sonra hemen arkasından İçişleri Bakanlığı ölü sayısının kırk beş olduğunu duyurdu, biraz önce sesini duyurduğumuz erkekse kırk sekiz dedi. On sekiz kişinin cesedi Mardin Devlet Hastanesi'nde, zaten otuz iki haneli bir köy, tamamı aynı aileden, Çelebi soyadını taşıyor ve kadınlı erkekli olarak köyün eski muhtarı Cemil Çelebi'nin kızının düğününü yapıyorlarmış. Yaşıyorlar mı, öldüler mi? Köye giriş çıkışlar kapatılmış, sağlık ekipleri ve askeri yetkililer dışında kimsenin girişine izin verilmiyor. Yüzlerce asker sevk edilmiş ve geniş çaplı operasyon, önlem deniyor, ama Suriye üzerinden gelen toz bulutu görüş mesafesini zaten on metreye indirmiş Yüksekova'dan aldığımız bilgiye göre. Şu anda toz maskesiyle dolaşıyormuş bölgede polisler ve gazeteciler, hani nefes almak bile neredeyse zor diyordu başka bir haberde, *boğazına bir şey kaçmış gibi kuvvetli bir öksürüğe tutuluyor Ömer Madra.*

(Fahri) indirimli kartını gösterip koltuklara baka baka ilerliyor, Ne diyeymiş, ne diyeymiş efendim, ben yaptım,

kendi paramla yaptım. Kendi adımı vereceğim apartımana, başka türlüsü olmaz. O-la-maz!

– Fazla mı bastı akbili, alet bozuk galiba.

Daha ötesi yok, diye düşünüyor ya bazen, hep bir şey çıkıyor sinirini zıplatacak.

– Devlet senden niye çalsın kardeşim, ihtiyacı mı var!

Ama yok, öyle değil, çalmak bazıları için ihtiyaçtan değil. Devletin ihtiyacı mı var senin parana! Bir keresinde arkadaşlarla hesaplamışlardı, bir günde bir hatta iki bin kişi taşısalar örneğin, koc-ca şehir, vardır en az...

(Fahri) Hırsızların en arsızı devlet, *bir zamanlar deri olduğu belli çantasını göğsüne bastırarak*, hep söylerim, susturmaya çalışırlar. Verdiğimiz vergiden, ödediğimiz faturadan belli. Ben keriz miyim, ödemeyenlerinkini de ödeyeyim. Hayır efendim, ben keriz değilim! Yetmezmiş gibi bir de araba diye tutturdu bizimki, *ezberini tekrarlayan çocuğun yanına geçiyor*, Araba neyimize gerek, öyle bol bulamaç harcayarak dikmedim arkadaşım ben onca apartmanı. Almam, alamam, böyle iyi. Son moda arabalar, son moda telefonlar, yok efendim beş yıldızlı otelde tatil, ohhooo, sonra çeksin paracıklar suyunu. Olmazzz, olmazzzz, böyle iyi, *çocuğun mırıldandığını fark ederek*,

– Sen ne konuşuyorsun bakayım öyle kendi kendine?

– Ezberimi geçiyorum.
– Aferim, hep böyle çalış dersine.
– Ders değil, şiir.
– Şiir mi? Hoppala. Evladım, madem okula gidiyorsun, güzel güzel dersine çalışsana, şiir okumakla adam olunmaz.

(Alper) bozularak sırtını dönüyor adama,

– Kimsede saygı kalmadı. Büyük sözü dinle evladım. Şiir okumakla adam olunmaz. Kerrat cetvelini belle sen önce bir, yoksa paranın hesabını bilemezsin. Bilemeyince de dilenci olursun Allah muhafaza.

(Yeliz) eliyle üniformasının üstünden kıçını yokluyor, Gitmesem mi okula, anlarlar mı? Laf ağzımdan çıktı ama bir kere, *sağ bacağını hafif üstten atarak ezberci çocukla cimri müteahhitin olduğu boşluğa yönelirken,* oldum dedim. O kadar hava atmasalardı onlar, oldum demezdim. Çok acıyor, bu kadar acıyacağını bilseydim yapmazdım. Lale'ye bile söylemem, oldum işte yalan mı, derim.

(Kamuran) sürücüye eliyle selam vererek arkaya ilerliyor, Gene oturamayacağız anlaşılan, zaten bütün gün ayaktayız. Ayakkabı dayanmıyor, bunun da altı gidici. Cemil İpekçi bize de üniforma yapsın diye meydanlara çıkacağınıza, ayakkabı katkısı istesenize! Neremiz doğru ki, bu olsun, *mektup yazarı âşık kızla telaşlı adamın arasına geçerek,*

(Cemil) saçı başı karışmış adam, iki tane bir liralık uzatıyor sürücüye, SSK ödemiyorsa yandık ki ne yandık! Ulan,

memesinin ucunu bile göremedim karının, *orta kapının önünde dikilerek*, Gece girdik odaya başladı ağlamaya. Başta zannettim ki korkuyor. Eee, erkek adamız korkacak tabii. Nerdee! Aldık başımıza belayı. O kadar gezdik tozduk hiç anlamadım ki. Çaktırmadı rol mü kesti artık Allahsız. O yüzden pek meraklıydı herhalde ailesi bunu evermeye. Ordan anlayacaktım ben bir çapanoğlu olduğunu. Kendi kendimi yaktım. Şimdi babam diyor ki, nikâhlını bu halde bırakmak erkekliğe sığmaz. İyi diyorsun da, erkek olamadık ki daha....

(Umay) basın kartını gösterip en dibe geçiyor, Şöyle büyük bir haber yakalasam. Ah! Bende şans yok ki. Hayır anlamıyorum, millet nasıl denk geliyor, nasıl çalışıyor akılları. Memlekette konuşmadığım dandik şarkıcı türkücü kalmadı. Onlarla da suya sabuna dokunmadan... Bir keresinde Kenan İmirzalıoğlu'na şeyi soracak olmuştum da herif basacak tokadı sanmıştım. Konuşacak başka şey bulamıyorsunuz şerefsizler deyip durmuştu. Korkaksak da o kadar değil. İyi o zaman diye diklenmiştim ben de, politika konuşalım. Konuştu konuştu salak, ertesi gün kardeşi midir elemanı mıdır, telefonu susturmadı, o konuştuklarını koymayın diye. Madem korkacaktın ne diye konuştun? Denmiyor ki. Ah, ben de şans olsa da şöyle büyük bir haber yakalasam. Milletin kucağına düşüyor, bende tık yok. Şöyle büyük bir haber yakalasam.... Bir yakalasam!

(Hüseyin) Anam anam anam... Nasıl oldu bu, nasıl oldu, nasıl! Kazayla oldu ama, kazara. Evden nasıl çıktım ki. Nasıl oldu ki bu, nasıl yaptım ki ben bunu? Bir niyetim yoktu. Vallahi bir niyetim yoktu vallahi. İyi ça-

lışsın, yaramazlık yapmasın diye gayret ediyorum. Tüm gayretim o adam olsun diye. O adam olsun diye ben katil oldum. Tabancayı denize atarım kurtulurum. Tabancadan kurtulurum kurtulmasına ama ya kızı ne yapacağım? Gördüyse yandım. Bittim ben gördüyse. Geçen gün tersleşmiştik eteği yüzünden. Kincidir. O ne kincidir o, anası kılıklı. Unutmamıştır etek mevzuunu, unutmaz Allahsız. Banyodaydı ama görmüş müdür acaba? Görmemiştir de, o ne cindir o. Vallaha anlamıştır. Anlamadıysa şerefsizim. Anam anam anam... Nasıl oldu, nasıl! Kazayla oldu ama, kazara. Nasıl oldu ki bu, nasıl yaptım ki ben bunu? Nasıl oldu ki bu, nasıl oldu ki bu, nasıl oldu ki bu? Nasıl nasıl nasıl! Abdest alacaktım, montumu çıkarıp sandalyenin arkasına asıyordum kendi patladı tabanca derim. Abdest alacaktım, evet, abdest alacaktım, derim. Öyle derim, değil mi!

– Hoop şoför, müsait yerde inecek var.

(Hüseyin) Aman, minibüs değil ki bu. Tetiğe basacaksın inmek istiyorsan, töbe töbe, düğmeye diyecekken. İnmek için düğmeye basacaksın, nasıl oldu ki bu, nasıl oldu ki bu? Nasıl nasıl nasıl! Anam anam anam... Kazayla oldu, kazara. Kız anlamış mıdır acaba? Anladıysa susmaz, susarsa şerefsizim. Kaç yıl yatarım? Kaç yıl yatar insan kendi çocuğunu öldürmekten? Ama kazayla oldu derim, yalan değil. Kazayla oldu, abdest alacaktım, montu asıyordum patladı tabanca. Patladı çocuğun kafasında derim. Yatar çıkarım değil mi! Ama kız gördüyse... gördüyse var ya doğruyu söyler orospu. Durur mu hiç söyler tabii. Tabancayı belinden çıkardı Emre'nin kafasına dayadı der. İyi çalış, yara-

mazlık yapma, hep yaramazlık yapıyorsun dedi der. Tabancayı dayadı çocuğun kafasına sonra bir başladı demeye, dedi dedi dedi, tabanca bir ateş aldı, gitti kardeşim der. Bu adam, babam olacak kişi öldürdü kardeşimi der. Der mi? Der vallahi. İneyim o halde ben, döneyim eve. Döneyim de kapayım bunun çenesini. Kurşun var daha bitmedi. İyisi mi döneyim ben eve, döneyim. Nasıl olcak ki bu, nasıl olcak ki!

(Aslı) bir imkânsızlık duvarına çarpmış olduğunun farkına vararak, bir başka mektupta buluyor çaresini, o kafası görülmeyen çocuğun olacak, kötü bir el yazısıyla "beni köye kömün", çocuğunu öldüren adamın arkasından, kapanmakta olan otomatik kapının arasına az kaldı sıkışacak gibi iniyor.

(Kamuran) kızın, zarfı pencere dibinde unuttuğu düşüncesiyle kapıya hamle edecek gibi olup vazgeçiyor, Sayın Bay K. Eksik yazmış olacak. Aklı nerdeyse artık, unuttu da. Ama adres tam, gider bu, *zarfı çantasına atarken bir fren sesi duyarak cama doğru dönüyor tekrar.*

Böyle, tam kapı kapanırken fırlayanlar yok mu, sinirini tepesine zıplatıyorlar. Bir sakatlık çıkacak, başına kalacak diye korkuyor. Siniri tepeye giden yolu yarılamamışken daha, bir fren sesi duyuyor, akşam duraktaki arkadaşlara acı diye niteleyeceği. Frene basıyor düşünmeden, itiraz seslerinin yükselmekte gecikmeyeceği yılların tecrübesiyle sabit. Ön kapıyı açarken gök birden aydınlanıyor, hemen ardından en okkalısından gürlüyor.

(Esra) mesajlaşacak bir konu daha çıktığı için sevinçle, ay cok feci bisi oldu inanmiorum!

(Eren) kendinden emin bir kararsızlıkla, Babamdan arabayı alıp sürsem üstüne, yokkk, anlamaz o zaman neden olduğunu. Oysa anlaması lazım, beni son bir defa dinlemesi lazım. Kuzu kuzu dönmezse bana yolu yok, çare tek. Bırak ya, dönse de artık emin olamam. Ya onunla da yaptıysa o işi, yapmadığı ne malum. Benimle yapan başkasıyla da yapar pekâlâ. Alacağın var benden orospu, alacaksın onu!

(Esra) gelen yanıta bakarken sündürse mi yoksa uzatmasa mı lafı karar veremiyor, noldu guzelim?, *hemen sarılıyor tuşlara*, ay kizin teki arabanin altinda kaldi:(

(Reşat) Ben de inip atsam kendimi bir arabanın altına. Ailem kurtulur mu? Reddi miras yaparlar. Vasiyet etmiş miydim yapsınlar? Dertler biter bir tekerin altında, ama olur mu öyle suçlu gibi! Kimin yüzüne bakabilirler ki ben canıma kıyarsam, onları yalnız koyarsam, *vazgeçerek*.

(Emin) Canımız ciğerimiz, saçının kılına zarar gelse yaşayamayız ama şeytan diyor ki bazen, *içi kalkarak*, ölse de kurtulsak. Allah affetsin, derdinin biri bitince diğeri başlıyor.

(Çingene) Derler bize çingene, ala ala bitirememişler günahımızı, *koltuktan inmek için tepişen kızını geri, yerine çekiştirerek*, kim ama boş gezenin boş kalfası? Hemen durduruverdi, hop atladı aşşağa kazaya bakacak. Biz bakıyor olsak, toplarlar hepimizi başkomiser özlemiştir deyi. Üzerimize kalır şeytan yazmışsa bozsun, tü tü tü...

(Ünal) tiksintiyle, Şuna da bak, hayatında banyo yüzü görmemiş, eniği de kendi gibi pis! Az daha tükürecekti, zor tuttu kendini. Anladım ben onu. Belki önce binen tükürmüştür, evet, koltuğa tükürmüş olabilir. Kurumuş tükürükten zarar gelir mi? Firmayı kurunca bazı kurallar da koymak gerekecek. Çingenelerle işimiz olmaz mesela bizim Neslişah Nakliyat olarak. Onlar kendi kendilerine bilirler taşınmayı, benim dediğim hamalları çingenelerden almamalıyız mesela. Kürtler ucuza çalışır ama bu çingeneler var ya bu çingeneler, *çingene kadına doğru kafa sallayarak*, bunlar hem pis hem hırsızdır. Bunlarla başa çıkmayız biz. İtibar bırakmazlar adamda.

(Esra) sen iyi misin esram?, *içi bir tuhaf olarak*, evet, ya inanamiorum, kiz az once dibimdeydi!!!! ben de olabilirdim yaniii:(

Bu defa suratında farklı bir ekşilik olduğunun farkında, geçiyor yerine ıslak, kendisine yöneltildiği belli soruları yanıtsız bırakarak. Ne de olsa seyir esnasında sürücüyle konuşmak yasak. Suça ortak olmayacak. *otuz iki, otuz bir, otuz, yirmi dokuz, yirmi sekiz, yirmi yedi, yirmi altı, yirmi beş, yirmi dört, yirmi üç, yirmi iki, yirmi bir, yirmi*, Yaşamaz bu, diye düşünürken iç çekiyor. Otomatik bir hareketle çalıştırıyor silecekleri de. Yağmurla birlikte akıp gider kan da, alnından süzülen. Güzel güzel gitseler ya insanlar yollarına diye hayıflanıyor, *on üç, on iki, on bir, on, dokuz, sekiz, yedi, altı, beş, dört, üç*, Bu trafik lambalarının nereye konacağını hangi kıt akıllı söyler merak ediyor. Trafiğin içine eden bir şey varsa, o da lambalardır ona göre. Bir de trafik polisleri.

Yedinci durak; Kimsenin Bilmediği

(Nazmi) Mümkünatı yok sığmaz oraya iki yüz kişi, *üzerinde yağmurun bile barınamayacağı kadar sıska genç, parmaklarıyla bir yandan hesap yapıyor*, zaten iki yüz kişiye limonata pasta nasıl yediririm ben? Öldürsem kendimi çıkaramam o kadar para. Keşke şoförüm deseydik anasıgile. Kızın aklına uydum, yalan dedim. Personel şefimiş! Çok havalı sankim, şoförlerin gocunacak nesi var? Üç durak için binmeseydim keşke, param cebimde kalırdı, kârdır, *orta kapıya, gerdeğe girememiş adamın yanına geçerken*, Mümkünatı yok sığdıramayız oraya iki yüz kişi, burası kaç kişi alır acaba?

(Fahri) yeni binenin tipinden hoşlanmadığı belli,

– İlerleyelim gençler bir zahmet, ilerleyelim lütfen, önlerde birikmeyelim, aaa.

(Alper) yanlışlıkla üzerine alınarak,

– Ben bindiğimde boştu ama amca.
– Senle konuşmuyorum terbiyesiz.

(Alper) canı sıkkın, Madalyayı boynuma takınca konuşmak istersin ama. Bu defa ben kazanıcam, kesin. İhsan hoca da öyle dedi, kazanırsın yavrum tabi güzel okursan, niye kazanmayasın dedi. Ayrıyeten dedi ki, önemli olan yarışmaktır, bazen gönüllerin birincisi olmaktır dedi. Acaba ne demek istedi? "Merihliye Sesleniş. Merihli misin, vatanın hangi yıldız? Vatan mı ne demek, vatan vatan, yaşadığımız şey. İster misin anlata-

yım hepsini, vaktime inen dost, işte dünyamız. Bu zengin, bu fakir, bu orospu, bu hırsız. Böylece yitirdik kendimizi; yirminci, belki de kırkıncı yüzyılı bulduk siz hangi zamandasınız? Gelme gelme üstüme neler saklar bilemezsin bu el bu ağız çirkin, çirkin, çirkin," *aniden parlayarak*, Kazanamazsam var ya, Allah annemin babamın da belasını versin, soysuz kanları kurusun! Amin inşallah!

(Kamuran) bir şüpheyle çantasına atıyor elini, zarfın ağzının zaten açık olmasına sığınarak çıkarıp okuyor mektubu, Sevgili Bay K, Size bu mektubu yazmadan önce çok düşündüm. Evet, çok düşündüm. Nihayet, olayların gözümün önünde cereyan etmesi gerçeğini gözardı edemeyeceğimi fark edince, kendimi bu satırları yazmaktan daha fazla alıkoymadım. Umarım bu tutumumu anlayışla karşılar, cüretimi bağışlarsınız. Biliyorsunuz, A, farklı bir ışığın altında görmeye başladığı günden beri bir değişik seviyordu sizi. O ışığı neyin yaktığını ya da sizin üzerinize çevirdiğini benimle asla paylaşmadığını bilmenizi isterim. Sonuçta A. her şey olabilirdi, fakat kendince bir mahremiyet anlayışı da vardı. Başkentteki yorucu ve yoğun iş hayatım nedeniyle, coğrafi olarak uzak kaldığımız dönemlerde bile kendisini sık sık telefonla aramak suretiyle ondan haberleri alırdım. Sesinde bir cilli şıkırtısı duyduğum gün, bu defa onu yüzünde ay çarpmış gibi bir aydınlıkla bulacağımı da yıllara dayanan dostluğumuz nedeniyle biliyordum. A'nın bazılarınca arzulanan bir kadın olduğunun siz de farkına varmış olacaksınız! Ancak sizi sevmek ona kendini değişik hissettiriyordu. Bütün dünyayı karşısına almış ve yine de yenilmemiş gibi zorlu bir duyguydu bu

bazen, bazen de... sizi dinlerken burnuna bir nane kokusu geldiğini, işte o vakit sizi öpmemek için kendini tuttuğunu... Tahmin edersiniz ki, bunlar benim anlatabileceğim duygular değil Bay K. Ben bu hayatta güvenilir bir dost olmayı başardım ancak, süslü sözler söylemek değil, arkasında duracağım sözler söylemekti benim görevim. A'nın ifadelerinden zeki ve çoklarından kavrayışlı bir insan olduğunuzu çıkarmak zor değil. Ancak meşhur ketumluğunuzu bir çeşit samimiyetsizlik olarak algılamaktan kendini alamadığına ve zaman zaman bu nedenle çok üzüldüğüne tanık olduğumu da belirtmek isterim. İnsanlar arasındaki yaşayış ve anlayış farklarının böyle üzücü sonuçlara yol açması ne acı. Ancak elbette, onun bir cümlesine bir gülümseme ile karşılık vermeniz ya da onu beğeniye benzer bir ifade ile süzmeniz, fikrinizi sorduğunda her seferinde ciddi karşılıklar vermeniz onu nasıl mutlu ederdi anlatamam. Sizinle konuşmak onun için dünyanın en –tabirimi affedin ne olur– erotik haliydi, bu yüzden çok defa sizden utandığını bildiğim için, size bir konuda daha gıpta ettiğimi bilmenizi isterim. Bu duyguyla daha da güzelleştiğini, kadınlaştığını söylememe gerek var mı? Sevgili beyefendi, hayatım hep başkalarının yapmaktan imtina ettiği görevleri yerine getirerek geçti. Bunu bir defa da kıymetli A için yapmışım, çok mu! O zaman sözü daha fazla uzatmadan söylüyorum. Eskişehir Otogarı'na bakan bir otelde kendini astı A, *mektubun cam içine bırakılmasının sırrına ererek ürperiyor,*

(Bay K) gözetleniyormuş gibi bir hisse kapılarak elinde olmadan arkasına bakıyor.

(Kamuran) camdan aşağı, kovalayan varmış gibi yuvarlanan yağmur damlalarından güçlükle koparak gözlerini bitiriyor başladığı işi, sözü daha fazla uzatmadan söylüyorum. Eskişehir Otogarı'na bakan bir otelde kendini astı A. Yalova-Bursa otoyolunda bir kamyonun altına girdi motorsikletle. İstiklal Caddesi'nde çıkardığı anlamsız bir kavgada on beş yerinden bıçaklandı. Bir vakitler yüz verdiği bir adam tarafından kurşunlandı. Üsküdar'da on beş katlı bir apartmanın yedinci katından aşağı atıldı. Biriyle karıştırılarak tutuklandı ve kaybedildi. En son vizesiz geçiş için Yunan polisiyle kirli bir pazarlık ederken görüldü. Lütfen bu satırları bir acının ya da sitemin dışavurumu olarak değerlendirmeyin, bu sadece üzer beni. Sanıyorum A'yı da üzerdi. Bu mektup ancak bir müjde olabilir. Saygılarımla, *insan her gün denk gelmiyor bir hazineye, bu hazineyi kendine saklamaya karar veriyor o da.*

(Cemal) burnunu çaktırmadan Bay K'ya doğru uzatarak, Kan kokusu mu bu?

(Yeliz) Yaptım sonunda ama ne acıdı, ne kanadı. Durmayacak sandım da kan, az kaldı koşup anneme anlatacaktım. Öbür bacağımı da o keserdi vallahi. Çok içerden kestim galiba, o yüzden çok kanadı. Ama gece taktım pedimi. Önceden azıcık sürttüm yaraya lekelensin diye. Sabah da azıcık kurcalayınca gene kanadı, gene sürttüm. İsterse Lale'ye gösteririm bile pedi. Peddeki kanı görünce inanır.

(Abdullah) parmaklarını elektrik çarpmış gibi sonuna kadar açınca akbili elinden düşürüyor, Tövbe tövbe, ben de ellerimle manyak oldum. Gitmiyor sittiğimin kokusu.

Eldivensiz gramına el sürmüyorum ama gene de siniyor gene de siniyor, *cimri müteahhitin hemen yanına geçerken,* Ne yaptıysam gitmiyor. Tiksinti geldi kendimden. Et yiyesim de yok artıkın. Herhalde ölesiye kadar da yemem.

Yağmur hangi cesetleri süpürecekse süpürsün de dinsin bir an önce diye geçiriyor aklından, duyulur bir sesle of'layarak. Bu meslekte en büyük düşman yağmur. En büyüklerden biri. Yollar daralmış gibi birden bir yığılma oluyor trafikte. Sonra bekle Allah bekle. Sadece şoförler de delirmiyor, yolcuların da içine cin kaçıyor sanki. Hayır, kanadı yok ki bu meredin. Emekli olsun bisiklet bile sürmeyecek, ancak var daha, epey var üstelik.

(Hamide) Titreyen elleriyle gösteriyor indirim kartını, Semiha'nın aklına uyduk hadi hayırlısı, *geri yerine koymak için çantasının çıt çıtını açıyor, koyup kapatıyor çıt çıtı,* ama herkesler pek methediyor o sağlık ocağını, tek Semiha değil. Hürmüs'ün gelini de gitmiş, memnun kalmış. Sıra çabuk geliyormuş bir defa, kliması da varmış. Hoş, hava da serinledi ya, *en dibe ilerleyip kitap okuyan gencin yanına geçerken,* Allah vere de güzel muayene etse, kimi var tersliyor; "Hanım teyze devlete ya da özele gideceksin, burda imkânlar kısıtlı." Nereye gideceğimi ben bilmiyorum sanki. "Beş liralık ilaç için insanı meşgul ediyorsunuz!" Beş liraları üst üste koya koya aldık biz evi barkı, öyle okuttuk çoluk çocuğu ama şimdikiler ne bilsin! Benim istediğim ilacı yazar mı ki! Boşuna tepmeyelim onca yolu. Organik pazar varmış ordan da pazara bir bakarım, pahalıcı değilse.

(Nevin) Yok yok, yere bakar yürek yakar soydandır bunlar, *ısrarla çingene kadına bakarak*, ne altınlar, dövizler vardır yastık altlarında. Hayrını görmesinler inşallah. Ne para tutabildik elimizde ne döl tutabildim Allah kahretsin.

(Mürşide) Hay dölü kuruyasıca, hay fikirsiz. Şimdicek dolanırsın bir aşağı bir yukarı sinirlen. Aklın nerdeydi? Soranm sana, bu haltı yerken aklın nerdeydi? Hiç düşünmezsin. Neden? Milletin baba evinden koptuğu çağda, başın eğik geri dönüyorsun sen. Oldu mu şimdi, oldu mu! Kız da şeymiş, söylediydi nereli olduğunu ama kalmadı aklımda, akıl mı bıraktı serseri, Ukrayna mı işte oralarda bir yerden. Nataşa kılıklı bir şey çıkmasa Allah korusun. Anası silmiş defterden kızı, istemem seni deyip kapamış kapıyı suratına. Oh ne âlâ analık! Biz istesek de koyamayız kapı önüne. Kedi mi bu! Ama bak ne oldu, elâlemin anası koydu kapının önüne, derdi tasası bize kaldı.

(Ahmet) Eh artık, derdi de biter tasası da ben aradan çekilince. Yağmur da bi tuhaf etti içimi. Gök bile ağlıyor sanki. Ama naparsın, yapacak şey yok. Neyse, trafik tıkanırsa en iyisi. Köprüde bi yoluna uydurup atarım kendimi dışarı. Son bi arar mıyım? Arasam mı? Açmaz ki! Ev telefonu kesik olmasaydı, kesin konuşurdum oğlanla. Neyse. İyi oldu anamdan hellallik aldığım dün. İçime doğmuş sanki böyle olacağı.

(Nazmi) Anam diyor hakkımı helal etmem. Yemin billah ediyor. Bir tanecik oğlumsun, adam gibi göreceğim mürvetini. Kızın anası ayrı telden çalıyor, süreki onu be-

ğenmiyor bunu beğenmiyor, illa daha pahalısını istiyor. Bilmemkimi çağırmazsak hatırı kalır, yıllarca millete taktık çeyrekleri şimdi geri alma zamanı... Hayır, diyelim ki ben buldum parayı ama oraya iki yüz kişi sığar mı ki?

(Cemil) Tipe bak, *sıska damat adayını kastederek*, buna genelevde parayla bile vermezler. Yazık. Karının üstüne yatsa bıçak gibi keser mazallah, *kıkırdayarak.*

(Vefa) dönüp inecek gibi olurken vazgeçiyor, Babam başın dik, göğsün önde olmaya devam edeceksin dedi. Güzel diyor da, ama yapması demesi kadar kolay değil ki. Dün gene kadın takmış peşine bir dolu veliyi, bahçede eylem yaptılar. Az daha giremiyordum kapıdan içeri. Hayır, hepsi kadın, yoksa ben bilirim yolumu zorla açmayı ama bana yakışmaz, *fırsat kollayan gazetecinin yanına geçip dışarıyı seyrederek.*

(Umay) Kim bilir ne hayatlar gizli bu suratlarda. İnsan nasıl istiyor bazen zihin okumayı, ne haberler çıkardı. Okuldayken çok oynardık, iletişim hocamız öğretmişti. Önce üstüne başına, haline tavrına bakıp bir hikâye yazıyor, sonra doğruluğunu teyit etmeye çalışıyoruz. Görünenin arkasında saklı olanı görebilelim diye. Kolay mı? Olsa keşke. Kolay olsa burdaki bir dolu insandan oturup tuğla gibi roman çıkarırdım. Şu adamı ele alalım mesela, *hemen yanında dışarıyı seyreden adama bakarak*, eli yüzü düzgün, kıyafeti de, çekmiş takım elbiseyi üstüne kravatı da takmış. Bankacı ya da onun gibi bir şey işte, sıradan orta halli, her gün aynı şeyleri yapan, aynı şeyleri yaşayan ve bundan rahatsız olmayan zararsız bir tip ama bir faydası da yok kimseye.

(Safiye) akbilini maharet isteyen bir işmiş gibi basarak,

– Geç sen geç, bugünlük ben basarım senin yerine.

(Zeliha) kendisine denileni uysallıkla yaparak geçiyor ve fazla ilerlemeden sonraki komutu bekler gibi süklüm püklüm duruyor,

(Safiye) akbilini bir kez daha basarak,

– Yarın da sen basarsın ödeşiriz ha!
– Peki abla.
– Aferim, hep böyle söz dinle olur mu?
– Tabi abla.
– Gel hadi gel, arkaya geçelim.

(Zeliha) Safiye'yi arkaya doğru takip ederken, Allahım sen mahcup etme beni, alnımın akıyla yapmak nasip et, Safiye ablayı da pişman etmeyeyim hanımına beni dedi diye. Safiye'nin Dursun dün gece bin kere dedi, yat kalk Safiye ablana şükret, başkasını da aldırabilirdi di mi yanına! Gördüm, bizimkinin dilinin ucuna geldi kötü bir laf, ben bir bakınca tuttu kendini. Ama kaldı içinde. Ee, bizim hep içimizde kalacak, elimiz mahkum, *Safiye'nin peşi sıra sağ ortadaki boşluğa ilerleyip tutamaklardan birini kavrıyor,*

(Safiye) ezberi bırakıp küfür saydırmaya başlamış çocuğu az iteleyerek,

– Orda abla mabla yok, tamam mı? İlk günden işitirsin azarı. Hanım diyeceksin, erkeklere beyefendi tabe. Üç katın hepsini süpürüp sileceksin her gün, toz da alıcaksın. Haftada bir camları silersin, daha az olmaz. Yemekleri Aysel yapar, ona da hanım diyeceksin, o yemeğe çağırana kadar başını kaldırmak yok. Benden yardım bekleme, hanım benim tüm vaktimi çocuğa istiyor çünkü. Buraya kadar hepsini anladın mı?
– Anladım.
– Aferim sana.

(Selin) kucağındaki dizüstü bilgisayara kapacaklarmış gibi sarılmış biniyor, Gözlerim pörtleyecek sandım. Ne yazıymış ama, sabaha kadar yaz yaz bitmedi. Yazısı da doktor yazısı mübarek, sökebilene aşkolsun, *arka kapıya ilerleyip mafyaya girmek üzere olan adamın yanına, cam kenarına geçerek,* Ama biliyorum ben, inadına yapıyor, zorluyor beni, anladı Bora'yla bizi. Ee, tabii zoruna gitti, orda kendi gibi okumuşu varken adamın benle sevişmesine. Film gibi seyretsin bakalım bundan sonra bizi, seyredip çatlasın cadı.

(Kâinat) BBC'deki o kısacık videoyu seyrederken hastanedeki maskeli görevlileri gördüm. Ameliyat maskesi sanmıştım, ama şimdi anlıyorum ki Mardin'in merkezindeki çöl fırtınası nedeniyle, polis ve gazetecilere toz maskesi dağıtılmış. On metrenin altında görüş alanı, yani hiçbir şey görünmüyor demektir bu, zaten kriz masası oluşturulmuş. İçişleri Bakanı Beşir Atalay, Tarım ve Köy İşleri

Bakanı Mehdi Eker ve Adalet Bakanı Sadullah Ergin, Mardin milletvekilleriyle birlikte köye gidiyorlar. Alan, ünlü bir mesire alanıymış; yedi çeşmesi varmış... Vadinin başında kurulu Bilge Köyü'ne olaydan sonra dünyanın gözü çevrilmiş durumda. Söylenebilecek hakikaten çok fazla bir şey yok, konuya dair bilgi çok az. Gazetelerden bildiğimiz kadarıyla, Taraf gazetesi yıldırım baskıya girmiş, bütün sayfayı buna vermiş. Manşet, sürmanşet ve birinci sayfa hepsi birarada... Bir de şey var; terör manşetini atmış, çok büyük puntolarla yazmış. Yetkililer terör değil dedi, ama Mardin'de otuz sekizi kadın ve çocuk, kırk beş insanın öldüğü baskın tam bir terör olayıdır. İddia edildiği gibi ister kan davasından kaynaklanıyor olsun, ister sorumlusu Jitem ya da PKK olsun... Gazetedeki habere, yoruma bakalım şimdi: Kar maskeli adamlar geceleyin köyü basıp kırk beş kişiyi öldürdü. Bu Türkiye'nin gördüğü en büyük katliam. İçişleri Bakanı bunun terör olmadığını söyledi, bunu PKK yapmadı demek istiyor. Bu katliamı PKK'nın yapmamış olması, bu korkunç olayın terör olmadığını göstermiyor, terör denilen şey tam budur işte; bir toplumu dehşete ve paniğe düşürmektir. Bu saldırı bunu gerçekleştirdi; basılan köy bir korucu köyü, civarı pusuya yatan korucularla dolu, o silahlı koruculara rağmen köyü basıp onca insan öldürdükten sonra kaçabilmek epeyce profesyonel bir birikim gerektiriyor. Ölen köylülerin kan davası olmadığı açıklandı, katliam kan davası için yapılmamış, yapan PKK da değil. Peki yapan kim? Herkesin bir tahmini olacaktır, şimdilik kim olduklarını bilmiyoruz ama şundan emin olun, bunu her kim yaptıysa mutlaka cezasını çekecektir. Bunu ne Türkiye affeder, ne dünya affeder, ne de insanlık affeder çünkü diye bitiyor dehşet yaratmak başlıklı başyazı haberi.

(Mürşide) farkında olmadan dizlerini döverek, Babası dehşete düştü duyunca, bir yerine bir şey olcak sandım. Affedilecek gibi değil, hazmedilecek gibi değil, dedi durdu bütün gece.

(Vefa) Allah affetsin bu iftirayı atanları diyor babam sürekli, yukarda Allah var. Var evet ama sadece onun bilmesi yetmez ki, bunca yıllık öğretmenim, böyle şey ne gördüm ne duydum. Hazmedemiyorum bir türlü. Arada gazetede denk gelir okuruz da böyle haberleri, az kaldı haber olmamıza. Haber olmaya da hacet yok, bitti bu iş artık. Bir kere soruşturma açıldı mı hakkımda, bir kere şüphe girdi mi kafalara, bitti. Evli olmamandan anladım diyor, deli midir nedir! Evli değilsin çünkü çocuklara düşkünsün demeye getiriyor. Elin sübyanına bakacak insan mıyım? Ben daha bebekken öğrendim çocukları sevmeyi, üzerlerine titremeyi.

(Ayşe) En çok benim üzerime titrerdi babacığım, *yine gözleri dolarak,* Sen farklısın derdi, dört evladım içinde en çok sana güveniyorum. Dükkânı kapatırsam bana da hakkını helal etme babacım. Gerekirse etimi satarım gene de indirmem kepengi, indirmeyeceğim işte. Girip bir işte çalışmayacağım, ne derlerse desinler. Halam havale çıkarabilecek mi acaba, kalemciye de para ödenecek bugün. Sonra fotokopi makinesinin mürekkebi azaldı, millet söyleniyor, onun da icabına bakmalı. Servisin telefonunu yazmış mıdır acaba bir yere?

(Hakan) POPOSUNA BALIK KAÇTI! Yüzlerce yılanbalığının içine düşen adamın popusuna iki parmak genişliğinde bir kol uzunluğunda yılanbalığı kaçtı.

SEDA SAYAN'DAN JET YALANLAMA Yaklaşık dört aydır Atilla Altay ile aşk yaşayan ünlü şarkıcı Seda Sayan'ın İstanbul'da imam nikâhı kıydıktan sonra önceki gün Las Vegas'ta evlendiği iddia edilmişti. Bu iddialar üzerine Seda Sayan, basın danışmanı aracılığıyla evlilik haberlerini yalanladı. Şu anda Las Vegas'ta bulunan Sayan, avukatı aracılığıyla bir açıklama yaptı. Sayan, yayınlanan haberin doğru olmadığını belirterek "Ben evlenmedim. Ayrıca beni manevi olarak yıpratmaya yönelik bu ve buna benzer içerikte haberlerle ilgili gerekli yasal girişimlerde bulunacağım," dedi. CEM YILMAZ'IN KORKTUĞU BAŞINA GELDİ Özel bir bakım merkezinde tedavi edilen ünlü komedyen, hastalığının nüksetmemesi için her yolu deniyor. Tırnak yeme hastalığı olan ünlü komedyen Cem Yılmaz, 3 ay tedavi görerek bu hastalığı yenmeyi başardı. Özel bir tırnak bakım ve tedavi merkezine giden Yılmaz'ın bütün tırnakları özel bir maddeyle kaplandı. İyileşen ancak bu hastalığın tekrar nüksetmesinden korkan Yılmaz, her ihtimali göz önüne alarak protez tırnak tedavisine devam ediyor. SEREN SERENGİL İÇKİYİ REDDEDİNCE SURATSIZ OLDU Seren Serengil, kendisine içki yollayan gençleri tersleyince ummadığı bir tepkiyle karşılaştı. Seren Serengil, Bodrum'da kaldığı otelin iskelesinde otururken bir grup genç yan masadan içki gönderdi. İçkiyi geri çevirince aynı gruptan "suratsız" notuyla ikinci içkinin gelmesi, Serengil'i sinirlendirdi. Ve garsonu azarlayıp, notu yırtarak odasına çıktı. SEVGİLİYE MEKTUP "Bugün bedenimin yarısını, sevgilimi, çocuklarımın babasını, ailemizin büyüğünü, sizin kardeşinizi uğurluyoruz" diyen Rakel Dink, 'sevgilisi'ne bu mektupla elveda dedi. Rakel Dink, küçük

kızı Sera, gelini Karolin, oğlu Arat ve büyük kızı Delal'in arasında 32 yıllık eşine son kez seslendi. Rakel Dink "Sevgiliye Mektup" başlıklı metni bitirdiğinde binlerce kişi ağlıyordu. Sonra cenaze korteji ağır ağır ilerlemeye başladı. "Çutağıma eş olmak bana verildi. Bugün çok acılı ve onurlu olarak buradayım. Ben, çocuklarım, ailem ve sizler, çok acılıyız. Bu sessiz sevgi biraz olsun bize güç katıyor, kederli bir sevinç yaşatıyor. İncil'den Yuhanna 15:13'te 'Hiç kimsede, insanın dostları uğruna canını vermesinden daha büyük bir sevgi yoktur' der. Sevgili dostlar bugün bedenimin yarısını, sevgilimi, çocuklarımın babasını, ailemizin büyüğünü, sizin kardeşinizi uğurluyoruz. Sağdakine, soldakine, öndekine, arkadakine rahatsızlık, saygısızlık vermeden, sloganlar pankartlar açmadan, sessiz bir saygı yürüyüşü gerçekleştiriyoruz. Bugün sessizlikle büyük bir ses yükselteceğiz. Bugün derinliklerin ışığa yükseldiği günün başlangıcıdır. Yaşı kaç olursa olsun 17 veya 27, katil kim olursa olsun, bir zamanlar bebek olduklarını biliyorum. Bir bebekten bir katil yaratan karanlığı sorgulamadan hiçbir şey yapılmaz kardeşlerim. Kardeşlerim, onun doğruluğa olan sevgisi, şeffaflığa olan sevgisi, dostuna olan sevgisi onu buraya getirdi. Korkuya meydan okuyan sevgisi onu büyüttü. Diyorlar ki 'O büyük bir adamdı'. Size sorarım o büyük mü doğdu? Hayır. O da bizim gibi doğdu. O gökten değildi, o da topraktandı. Bizim gibi çürüyen bir beden, fakat yaşayan ruhu, yaptığı iş, kullandığı üslup, gözlerindeki, yüreğindeki sevgi onu büyük yaptı. İnsan kendiliğinden büyük olmaz. İnsanı yaptıkları büyük yapar. Evet o büyük oldu. Çünkü büyük düşündü, büyük söyledi. Bugün buraya gelerek hepiniz büyük düşündü-

nüz. Sessizce büyük konuştunuz. Siz de büyüksünüz. Bugünle kalmayın, bu kadarla yetinmeyin. O bugün Türkiye'de milat yaptı. Sizler de mührü oldunuz. Onunla manşetler, onunla konuşmalar, onunla yasaklar değişti. Onun için dokunulmazlar veya tabular yoktu. Kelamda dediği gibi yüreğinden taştı. Büyük bir bedel ödedi. Bedellerin ödendiği gelecekler Hrant'ları severek, Hrant'lara inanarak olur. Nefretle, hakaretle, kanı kandan üstün tutarak olmaz. Bu yükseliş karşıdakini kendin gibi görerek, kendin gibi sayarak, kendin sayarak olur. Ah kardeşler, Hisus'un yardımıyla ev cennetinden ayırdılar. Göksel ve ebedi cennete kanat açtırdılar. Gözleri daha yorulmadan, bedeni daha yaşlanmadan, daha hasta olmadan, sevdiklerine doyamadan kanat açtırdılar göksel cennete. Biz de geleceğiz sevgilim, biz de geleceğiz o eşsiz cennete. Oraya yalnız ve yalnız sevgi girer. İnsanların ve meleklerin dillerinden üstün olan, peygamberlikten üstün olan, bütün sırları bilmekten üstün olan, dağları yerinden oynatacak imandan üstün olan, varını yoğunu sadaka vermekten üstün olan, bedenini yakılmaya teslim etmekten daha üstün olan, yalnız ve yalnız sevgi girecek o cennete. Orada gerçek sevgiyle bir arada ebedice yaşayacağız. Kimseyi kıskanmayan sevgi, kimsenin malında gözü olmayan sevgi, kimseyi öldürmeyen, kimseyi aşağılamayan sevgi, kardeşini kendinden üstün tutan sevgi, kendi hakkından vazgeçen sevgi, kin tutmayan sevgi, bağışlayan sevgi, kardeşinin hakkını savunan sevgi, Mesih'te bulunan sevgi, bize dökülmüş olan sevgi. Yaptıklarını konuştuklarını kim unutabilir sevgilim. Hangi karanlık unutturabilir sevgilim? Olmuşları, olanları kim unutabilir? Korku

unutturabilir mi sevgilim? Yaşam mı? Zulüm mü? Dünyanın zevku sefası mı sevgilim? Yoksa ölüm mü unutturacak sevgilim? Hayır hiçbir karanlık unutturamaz sevgilim. Ben de sana yazdım aşk mektubunu sevgilim. Bana da ağır oldu bedeli sevgilim. Bunları yazabilmeyi Hisus'a borçluyum sevgilim. Onun da hakkını ona verelim sevgilim. Herkesin hakkını herkese geri verelim sevgilim. Sevdiklerinden ayrıldın, çocuklarından, torunlarından ayrıldın, burada seni uğurlayanlardan ayrıldın. Kucağımdan ayrıldın. Ülkenden ayrılmadın."

(Ahmet) Her çareyi denedim. Gidelim bile dedim buralardan. Nuh dedi peygamber demedi kaltak!, *etrafa ters ters bakarak*, Alamanya'ya gidelim misal, bir fabrikaya girer çalışırım, Avrupa'da insanı aç bırakmazlar dedim. Ne dese beğenirsin; arka sokağa gidecek kuruşumuz yok, sen manyak mısın! Senin arka sokağını si... Töbe töbe. Son zamanda densizliği iyice ele aldıydı. Belli kesmiş umudu benden, kocalığım, erkekliğim kalmamış gözünde. Napsam boş, yapacak şey de yok ya, *polis olmak isteyen çocuğun önünden cama doğru eğilerek*, Köprüye ne kadar kaldı ki? Midem nasıl kazınıyor. Millet de amma yavaş biniyor ha, böyle giderse akşamı bulacak. Akşam olursa olmaz! Tamam, istemiyorum engellesinler ama, kör karanlıkta da kimse görmez ki. Polisi bir arayan olsun bari, adam atladı diye. Devlet dirimize sahip çıkmadı, bari ölümüzü denizden çıkarsınlar çok mu!

(Gülşen) akbilini basıp pasosunu gösterdikten sonra, başındaki örtüyü açarak ilerliyor genç kız, Sabahın köründe başladılar gene. Çayımı bitirdikten sonra neden elhamdü-

lillah dememişim. Hoca Efendimiz boğazınızdan geçen her lokma için bilmem ne yapın demiş, *hamile kadının omzunda uyuyan adamın karşısına geçerken,* Bin kere dedim ya, bin kere dedim istemiyorum! Ağladım, yalvardım, hap içtim. Bu kadar mı kıymetli Allahınız, kendi kızınızdan da mı kıymetli ya? Kitabımı da yırttı attı hayvan! En güzel yerindeydim. Kuran okumak varken bu pisliklerle zehirlenmeyecekmişim. Bu romanların eve girmesi bile günahmış, melekler girmezmiş eve sonra. Girmezse girmesinler bana ne! Daha bu yaşta boynu eğrildi sürekli Allahına yalvarmaktan, *örtüyü okul çantasına koyup, saçlarını kapatan boneyi çıkarırken,* Seneye kesin imam hatibe geçirecek bu manyaklar beni.

(Serda) Yine gidiyoruz işe tıpış tıpış, *akbilini basıp pasosunu gösteren kara kaşlı, kara gözlü, sıskacık kız, hamile kadının karşısına geçiyor,* Hep boyun eğiyoruz, sineye çekiyoruz, ödümüz patlıyor sesimizi çıkarmaya. Herife bak ya, utanmadan, "Yarın hastalanayım deme sakın," diye sırıtıyor arkamdan. Ne çıkar bir gün izin versen! İşten güçten olsa içim yanmaz, sırf kıllığına. Bugün Noel Bayramımız bizim. Gideyim kiliseme, ayine gireyim. Ne var!, *farkında olmadan boynundaki küçük haça dokunarak.*

(Refika) kızları faltaşı gibi açılmış gözlerle izlerken, Yarabbiiii, nereye düştüm ben! Estağfirullah. Estağfirullah. Anam anam anam, bizim kız da yapmıyordur değil mi böyle? Kapıdan örtük çıkıp sonra sokaklarda çiçek gibi. Allah yazdıysa bozsun, yapıyorsa boynu altında kalsın inşallah.

(Abidin) beyaz gömleği yağmurdan esmer tenine yapışmış, siyah kalabilmiş göğüs kıllarının bir haritası çıkmış adam, yüksek sesle, Hadi eyvallah, *diyerek cep telefonunu kapatıyor önce,*

– Nerden bilet alıyoruz?

Bilet mi kaldı kardeşim, diyecekken tutuyor kendini. Olabilir, olabilir, bilmeyebilir, diye düşünüyor. Yine de bu soruyu, bilmem nerden geçer mi'ye yeğler. Salaklıktan mıdır, tembellikten midir artık, sorulan bu soru çılgına çeviriyor onu. Bazen gırtlağı yırtılana kadar bağırmak istiyor: Kör müsünüz, tabelayı okusanıza kardeşim! En çok akıl hastası, sürücülerden çıkıyormuş. Geçen gün gazetenin birinde okumuştu. Allah vere de kafayı sıyırmadan görse emekliliğini. Delirmek mühim değil, işin ucunda sefillik olmasa. Kimi kimsesi yok çünkü. Adamın uzattığı parayı alıp, kutunun hemen yanında asılı akbili bir kez basıyor. Para üstünü uzatıyor.

– Sağol kardeş.
– Sen de sağol.

(Abidin) cep telefonunu kemerine asılı kılıfa koyarak arkaya ilerliyor, oğlu yabancı bir kızı gebe bırakan kadının önünde duruyor, telefonu tekrar çalıyor, açıyor, duyulabilecek bir sesle,

– Ya gene mi sen? Yok kardeşim olmaz. Para peşin çalışıyoruz biz. Zaten o kadar mal yok dükkânda. Hayır, Arif Beylerin o mallar. Ya siktir git manyakmısın, nası vereyim. Adam parasını peşin ödemiş, bekliyor bugün nakliyat yapılacak diye. Ya bırak şimdi anamı, iş başka ahbaplık başka.

(İsmail) belirgin bir heyecanla basıp akbilini geçiyor, Hadi hayırlısı bakalım. Gerdeğe girer gibi giyinip kuşandık ama. Hadi hayırlısı. Yağmur berekettir derler, bize de hayırlı gelir inşallah, *dibe kadar ilerleyip gazetecinin yanına geçiyor,* dertler su gibi akıp gider. İnşallah müdür insafa gelir. Yoksa bu iş mahkemeye gider dedi Cevdetlerin oğlan. Maşallah, daha öğrenci ama ne de çok biliyor. Gerekirse hocama sorarız dedi, Allah razı olsun. Müdür insafa gelmezse, tazminat davasının sonucunu bekleyeceğiz artık. Ama kim bilir ne kadar sürer? Hem zaten bakalım, devletin hakimi devletin hastanesine kafa tutmaya izin verecek mi? Hadi hayırlısı.

(Umay) yeni binen adama bakarak, Mesela bu adam. Bu da takım elbiseli ama odacı tipi var. Kravatının düğümü boynundan kalın, karikatür gibi bir tip. Büyük ihtimal aptalcasına mutlu. Sıfır hayat. Hikâye namına bir bok yoktur bunda da.

(Banu) bir yandan şemsiyesini kapatırken, elindeki dosya kalabalığı içinde akbilini bulmaya çalışıyor tayyörlü, bıkkın kadın, Adli tatil diye inat etmiycem. Hemen bu cumartesi buluşucam Sevda'nın dediği şu adamla, *bastıktan sonra en arkaya kadar gidiyor,* Of, yine yer yok ya, *bir an kararsız kaldıktan sonra, hamile kalamayan kadının önünde dikilerek,* Kendi işi, evi, arabası varmış madem. Çok tipsiz çıkmazsa, aptal maptal da değilse, evlenir kurtulurum. Zaten adam da eğitimli eş istiyormuş. Artık ne demekse!, *çantasıyla şemsiyesini ayak bileklerinin arasına kıstırıp elindeki dosyalardan birini açıyor,* "YARGITAY ( ) NCİ CEZA DAİRESİ BAŞKANLIĞI'NA Sunulmak Üzere ÜMRANİYE ( ) İNCİ AĞIR CEZA MAHKEMESİ BAŞKANLI-

ĞI'NA Gönderilmek Üzere ŞİŞLİ ( ) ASLİYE CEZA HAKİMLİĞİ'NE Temyiz Eden Sanık: Bilal İncikli Vekili: Av. Aydın Onat," milletin ırzından servet yaptı şerefsiz, midesiz, "Davacı: KT. Müşteki vekili..."

– Günaydın. Işıklarda inicem, basmıyorum akbili yazıktır.
– Sabahın köründe nereye böyle, babanların haberi var mı?
– Bir akrabanın kınası var akşama, yardıma gidiyorum.
– Sen ne zaman evleneceksin kız?
– Görüyoruz evlenenlerin halini.
– Sus bakalım bilmiş.
– Açıver kapıyı da zıplayım.
– Hadi kolay gele.

Kimi zaman bir tanıdığa denk geldiği oluyor böyle. Ayaküstü iki çift laf iyi geliyor. Ama aslında bir konuşabilse, yok, öyle değil de, yadırgamayacak birini bulabilse. Öyle havadan cıvadan muhabbet değil kastettiği. Bazı bazı tuhaf, ancak rahatlatıcı düşünceler kaynaşıyor da zihninde... Nerden aklına geliyor bu fikirler ve neden, böyle acayipliklerin düşüncesiyle bile nasıl oluyor da rahatlıyor, aklı almıyor. Hani.. denk geldiği ilk köprüden aşağı ya da gördüğü ilk duvara, yanından geçtiği bir apartmana doğru basıverse gaza... Ne vakit yağmur yağsa, trafik dursa, kornalar yırtınsa, yolcular söylense, sinirlense, tartışsa, kavga etse, kendisine bulaşsa ya da bulaşmasa, gazı böyle koca kafasıyla bir körüklemek istiyor ki. Bitsin. Sussun. Dinsin. Bir sabah kendini ve herkesi, tanıdık tanımadık, unutmuş olsun ya da. Korkmalı mı düşüncelerden? Hangi birinden!

Sekizinci durak; Köprüden Önce Son Çıkış

(Kâinat) öğretmenleri olacak, iki kadının arkasından içeri doluşan çocukların sesini duymak için kulaklığın tekini çıkarıyor,

(Kerim) hamile kadının hareketiyle uyanınca utanarak,

– Kusura bakmayın, içim geçmiş de.

(Kâinat) başını az yana eğip gülümsemekle yetiniyor,

(Kerim) sohbet açma ya da belki ayılma çabasıyla,

– Kaç aylık?
– Sekiz.
– Kız mı erkek mi?
– Kız.
– Allah bağışlasın.
– Sağolun.
– Bol bol uyuyun, yoksa benim gibi otobüslerde uyursunuz.

(Kâinat) adamın gülümsemesine karşılık verip kulaklığını tekrar takıyor, Türkiye böyle katliam görmedi diyor Haber Türk manşetinde. O da kırk bir ölü olduğunu vermiş. Sabah gazetesi Mardin'de saldırı: kırk bir ölü, diyor; düğün evinde büyük katliam. Mardin'in Bilge köyünde düğüne uzun namlulu silahlarla düzenlenen saldırıda, aralarında kadın ve çocukların da bulunduğu kırk bir kişi öldü, diyor. Aslında aralarında kadın ve çocukların da bulunduğu ibaresi çok doğru. Kimi bilgilere göre de otuz dakika sürmüş ve araçların da lastiklerini patlatıp kaçmışlar.

Bir yaşlıları, bir de çocukları taşımayı pek sevmiyor. Yaşlılar, uyuklamıyorlarsa eğer, muhakkak bir sebepten tartışma çıkarırlar. Çocuklar da... gürültücü olurlar işte. Bir, iki, üç... yedi tane çocuk sayıyor, el kadar. Yağmur yağmasaydı basıp gidebilirdi. Bu meslekte böyle bir hak var, kendi kendilerine verdikleri. Şikayet eden çıkmaz, uğraşmak istemezler bir kere çünkü. Kendi çocukluğuna gidiyor aklı. Babasıyla dükkâna gittiği günler bindikleri mavi'lere. O zaman böyle elektronik dalgalar yoktu millet basıp geçsin. Üniformalı bir biletçi otururdu arka kapıda. O biletçiyi bulabilecekmiş gibi dönüp arkaya bakıyor.

(Fahri) yağmuru henüz bir şenlik olarak yaşayan, giysileri üzerlerine yapışmış, ayakkabıları çamura bulanmış çocuklara kilitleniyor,

– Oyun bahçesine döndü burası, biraz yavaş evladım!

(Fahri) çocuklardan bir ikisinin kendisine bakıp kıkırdamasına canı sıkılarak,

– Aaa! Biraz terbiyeli olun bakayım, sizin özel taksiniz değil burası! Kafa bu da ama, değil mi ya! Bak ben kime diyorum! Kızım. Hişt, kızım, baksana sen biraz bana.

(Leyla) bir yandan çocukları hizaya sokmaya çalışarak, Hah, başlıyoruz işte. Sırılsıklam olduğumuz yetmezmiş gibi.

(Fahri) işaret parmağını sallayarak,

– Sana diyorum kızım, evet.

(Leyla) adamı şöyle bir süzüp kararını veriyor,

– Pardon, ben nerden kızınız oluyorum sizin? Tanışıyor muyuz?

(Fahri) bu beklenmedik çıkış karşısında şaşırarak,

– Baban yerinde adamım ben senin kızım. Bak, babaca uyarıyorum seni, şu çocuklara mukayet ol. Sürekli parklara bahçelere taşıyacağınıza bu çocukları, bir iki görgü kuralı öğretin, topluma faydanız olsun. Toplum da kafasını dinlesin!
– Çocuklarıma gereken görgüyü öğretiyorum ben beyefendi, siz hiç merak etmeyin. İlk başta da tanımadıkları insanlara beyli hanımlı hitap etmelerini öğretiyorum. Sizin gibi kızımlı mızımlı....

(Hande) arkadaşının kolunu tutarak,

– Ay lütfen Leyla. Yapma Allah aşkına sabah sabah.
– Hayır da...
– Biliyorum, tamam, tamam. Bak çocuklar da tedirgin oluyor.

(Hamide) çocuklardan birinin kafasını okşayarak,

– Islandın mı fındık oğlan? Parktan mı

geliyorsunuz? Doya doya oynayın. Ahhh. Sonra bizim yaşımıza gelince...

(Sabri) çocuklarla göz göze gelmemeye çalışarak, dikkatlerini çekmemeyi umarak devam ediyor intiharlarla dolu kitabını okumaya, Olay 2, 31 Mayıs ... gününde, on altı yaşı içinde bulunan bir başka kişinin gene kendisini asarak intihar etmesi ile ilgili olarak saptanabilen genel durum şudur: Olayın geçtiği ev Ankara'nın bir gecekondu bölgesindedir. Ev, hol olarak kullanılan bir girişten başka iki odadan oluşmaktadır. Ceset, bu iki odadan girişe göre sağdaki odada bulunmuştur. Gerek evde ve gerekse söz konusu oda içerisinde sandalye, kilim, perde gibi basit eşyanın dışında başka eşya yoktur. Yer kaba sıvadır. Mektup veya buna benzer bir şey bırakılmamıştır. Cesedin ayakları çıplak olup üzerinde giysi olarak bir gömlek ve pantolon vardır. Ceket oda kapısının üzerindeki çiviye asılmıştır. Gömlek, pantolon ve ceketin ceplerinde herhangi bir eşya bulunamamıştır. Ayaklarının hemen dibinde içinde çeşitli sebze olan plastik bir leğen bulunmaktadır. Fotoğrafların incelenmelerinden de anlaşılacağı üzere kişi kendisini ayakları yere değmeyecek biçimde ipe asarak öldürmüştür.

– İlahi, öldürdünüz beni çocuklar!

(Kamuran) eliyle çantasına vurarak gülüyor,

(Leyla) çocukları hafifçe ittirerek sıraya sokmaya çalışarak,

– Hadi bakalım. Şimdi meslek dersi yapıyoruz. Herkes sessiz olsun baka-

yım. Sıraya girin, yaklaşın birbirinize. Hah. Fatih napıyorsun! İtişmek yok demedim mi!

(Hande) çocukların diğer yanında düzeni sağlamaya çalışarak,

– Evett, derste ne yapılmaz? Konuşulmaz, aferin. Şimdi Postacı amca bize postacıların neler yaptığını anlatacak. Dikkatle dinleyin tamam mı?

(Fahri) çocukların bulunduğu tarafa ters ters bakarak, Aman ne ders ne ders! Postacılık da iş mi! Kaç paradır aylığı? Hem zaten devlette çalışarak adam olunmaz...

(Hamide) çocuklardan birini kendine doğru çekerek,

– Sıkıştın sen orda, gel bakayım yanıma. Gel gel, beraber dinleyelim dersi.

(Vefa) yüzünde belli belirsiz bir gülümsemeyle çocukları seyrederek, Her yaşı ayrı güzel. Şunlara bak, dünyadan haberleri yok. Bıcır bıcır. İnsan nasıl kıyar bunlara? Ben nasıl kıyarım? Harita odasına götürmüşüm de oğlanı, orda ellemi... Olacak şey mi? Babam bize üç şeyi çok iyi belletti. Çocuklar bu memleketin geleceğidir. Cumhuriyetimizi, en kutsal emanetimizi bizden devralacaklardır. O yüzden çocukları seveceksin, onlara gece gündüz öğreteceksin, bu birrr. CHP'ye, Atatürk'ün partisine oy vereceksin, bu ikii. Herkesin düşüncesine saygılı olacaksın, bu da üç. Düşünüyorum, düşünüyorum, bulamıyorum neden benim başıma geldi böyle bir şey.

(Selin) kucağındaki bilgisayarı yere, ayağının dibine koyarak, Amma da yağdı be, gök delindi sanki. Duraktan yürüyene kadar berbat olacak üstüm başım, *çalan cep telefonunu kılıfından çıkarıp arayana bakarak,* Of ya, sabah sabah gene ablam. Başlıycak şimdi, kız boyu devrilesice, ekmeğini yediğin adamla o iş yapılır mı diye! Evlenmeden yapılır mı diye! Neden yapılmasın, fakir fukarayla mı yapacaktım ya? Evlenip de ne yapacağım zaten? Bir de evde mi hizmet edeceğim ona? Bir araba alsa yeter. Ondan sonra isterse bassın tekmeyi. Merak etmeyin piçimle kalmam ortada. Ben salak değilim. Her sikişle yavrulasaydım...

(Ünal) gözlerini çocuklardan alamayarak, Bunlarda ne mikrop vardır kim bilir? Keşke taksiye bineydim. Cam da açılmaz şimdi, sular seller götürüyor dışarıyı.

(İsmail) ayakkabılarına bakıp kafasını sallayarak, Yaaa, insan ne umutlarla kucaklıyor yavrusunu. Nasıl titriyor üstüne. İğne batsa eline yüreğine kılıç saplanıyor. Yeri geliyor, ben ölürüm o yaşasın yeter ki diyor. Bir doktor da çaresi var demedi ki. Aşısı çıkacak diye okudu idik gastede, her okuduğunuza inanmayın dedi doktor. Biz zaten kime inanacağımızı şaşırdık! Bu illet devletin hastanesinde bulaştı. Devasını yine devlette arıyoruz. Şimdi ben davayı kazansam ne olacak? O doktordan, hemşireden tazminat alsam ne olacak? Çocuğumun mezarına mı saçacağım o parayı? Kaç yılı, kaç günü kaldı ki şurda? Allah yardım eder de mahkemeden alırsak üç beş kuruş, tedaviye gidecek. Doktor da diyor ki, zaten bu çocuk bir süre sonra bütün

mikroplara açık olacak. Bir şey sistemi çökecekmiş. Herkesten, her şeyden hastalık kapacak demeye çalışıyor. E, o zaman okula gitmesi, intihar gibi bir şey diyor. Ama anlatamıyorsun ki garibe. Bakalım müdüre anlatabilecek miyiz derdimizi.

(Umay) Eğitime mi geçsem ya da? Kimse istemiyor orayı ama temiz iş. Yani öyle sayılır. Haber değil çerez. Yüz temel eser, çocuk tacizi, SBS falan...

(Safiye) kendine pay çıkaran bir edayla,

– Bizim hanım oğlanı kreşe falan göndermeyecek. Benim bakımımdan çok hoşnut yani. Belki bir dil hocası tutarız diyor. Oğlanın adı da Burak, haa! Zaten biz şimdiden çalışıyoruz. Kitapları var resimli. Bir resim bir yazı. Resmin ne olduğunu yazıyor yani. Kelime öğretiyorum yani, anladın mı?
– Evet, abla.
– Sakın oğlanın kitaplarını falan ellemeye kalkma, oğlanın odasını ben hallederim. Şimdi ıslak bezle dokunursun falan kitaplara. Pahalı onlar, valla ödeyemezsin kaç mayışınla. Ona göre, tamam mı?
– Tamam abla.
– Aferim.

(Banu) kulağı postacıda, dava dilekçesine odaklanmaya çalışarak, Ne celpler taşımıştır haberi yoktur. "TEMYİZ NE-

DENLERİ: Öz kızının ırzına geçmekten dolayı sanık Bilal İncikli hakkında yapılan yargılama sonucunda sanığın mahkumiyetine karar verilmiş ise de, suçun başlangıç tarihinin tam olarak tesbit edilemediği ve sanığın hazırlık soruşturmasındaki ikrarına göre suç tarihinin 1992 olarak belirlendiği geçmiş olduğundan ve emelin zora dayandığı hususunda yeterli delil de elde edilemediğinden açılan kamu davasının ortadan kaldırılmasına karar verilmesi gerekirken, sanık hakkında mahkumiyete karar verilmesi usul ve yasaya aykırı olduğundan, söz konusu kararın bu yönden bozulmasına karar verilmesi kamu adına talep ve arz olunur." Biliyorum ben savunmayı, adım gibi, ezbere biliyorum. Kalkacak ayağa, ilikleyecek önünü sanki saygısı varmış gibi bir şeye... Müvekkilim ile mağdure hangi tarihte ilişkiye başlamışlardı, diye soracak. Mahkemenin bu hususun tespitinde hatalı davrandığını söyleyecek. Neden? Yalnız mağdurenin beyanına itibar edilmek suretiyle bu husus tesbit edilmiştir, diyecek. İnsanın hiç mi içi cızlamaz, adamın öz kızı yahu? Senin çoluğun çocuğun yok mu? Yani, biri benim çocuğuma elini sürecek olsa, bırak babası, avukatlığıma falan bakmadan ellerimle parçalarım ben onu be! Sen tutmuş üç kuruş için. Hayır, adamın parası da yok, belli, biliyoruz. Niye yapıyoruz biz bu avukatlık işini? Bir sor kendine niye? Hayır duası için tabii.

(Eren) cep telefonuna kapanmış facebook'ta gezinirken, Öbürü de kankası olacak, Serap, hemen yorum yapmış altına. Ayy, çok yakıştınızzzzzz! Haaa, Ela'yla Tankut. Angelina'yla Brad Pitt sanki. Üç gün önce öyle konuşmuyodu ama orospu! Dakkasında satar bu karı milleti adamı. Tankut ibnesine de bir ayar çekmek lazım. Delikanlı

adam dönüp de bakmaz arkadaşının sevgilisine. Ulan, *telefonu hırsla bacağına vurarak*, bunlar işi önceden pişirmiş olmasınlar. Ulan ulan ulan, var ya...

(Mürşide) İşi pişirmek kolay. A be oğlum. Şimdi biz eşe dosta ne diyeceğiz? Düğün yapsak bir türlü yapmasak öteki... Milletin ağzı torba değil, yok büzemeyiz. Bayramdan sonrayı beklesek iyice şişer karnı. Ne kadarlık ki acaba? Daha dünyadan haberi yok. Bayrama da ne var ki şurda? Yer bulmak, gelinlik, davetiye basılacak bir de. Nikâh şekerlerini Süheyla'nın damadından yaptırırız, Süheyla deyiverirse indirim yapar oğlan herhalde.

(Nazmi) Sorsam indirim yapar mı acaba salon sahibi? Bakalım oraya sığar mı iki yüz kişi? Ya biz iki kişi evlenicez, bir eve giricez. Ne gerek? Seviyorum diyor. Neyi seviyorsun? Millete hava atmayı mı? Teyzesinin kızı geçen yaz orda yapmış düğünü. Yemekli bi de. Ama sor bir o oğlan ne iş yapıyor? Benim gibi şoför mü? Anamın da çenesi durmuyor. Yok onlar nişanı evde yaptı, düğün için pamuk eller cebe yapsınlar. Oldu, yiğitsen söyle. Vallaha bir daha göstermezler kızın yüzünü. Gösterseler de kız bakmaz zaten suratıma. Ne zor işmiş evlenmek? Hasta ettiler beni.

(Cemil) Hayır, kim hasta etti bu kızı, nerden kapılır bu hastalık, annamadım ki? Ne dedilerdi. Kâğıda yazdıydım ama, *kâğıdı bulmak için ceplerini karıştırır, nihayet bularak*, hah, ayrılık anksiyetesi. Kıçlarından hastalık uyduruyorlar be. Anasından ayrı kalınca kriz yaşıyormuş. Ağlıyor işte, nefes alamıyor, bayılacak gibi oluyor.

Yüzü morardı be kızın. O kadar rol kesecek hali yok ya? Yoksa tutup elinden Yeşilçam'a götürelim, *kendi kendine gülerek*, millet de bizden haber bekliyor. Bir çarşafımızı alıp sabahınan anamızın elini öpmeye gidemedik. Duydu herkesler tabi, annatamazsın ki şimdi.

(Gülşen) çantasına tıktığı bonesinin ardından pardösüsünü de çıkarırken, Anlatamıyorum, anlatamıyorum, uğraşmıyorum da artık. Her dakka gardiyan gibi dikilmeseler tepeme idare ederim belki ama... Seneye alırlar imam hatibe. Her şey tamam kafalarında. Benim kafamda ne var merak eden yok. İmam hatipten sonra da evlendirecekler, okutmayacaklar. Amca oğlumu pek bi doladılar dillerine. Bu sene ilahiyattan mezun oluyor. O da Hoca Efendiyle yatar Hoca Efendiyle kalkar salak. O da istemez okumamı. Bir Allahın bir kocamın emrinden çıkmayayım, tamam. Yaa, cinnet geçiricem sonunda ya, valla cinnet geçiricem, *katladığı pardösüsünü çantasına sığdırmaya uğraşarak.*

(Hakan) gazetesini okumayı iştahla sürdürerek, CİNNET SALGINI ... Psikologlar büyük tehlikeye işaret ediyor: Türk insanı sinirli, mutsuz ve öfkeli. Sokaklarda insanların birbirlerine nasıl düşmanca baktıklarını görmüyor musunuz? İstanbul Üniversitesi Ceza Hukuku Profesörlerinden Kaya Akel ise, ekonomik sıkıntı dönemleri ile toplu cinayetler arasındaki bağıntıyı vurguluyor. Prof. Akel'e göre ekonomik sıkıntıya cinsel sıkıntılar da eklenince sonuç patlayıcı olabiliyor. Prof. Akel'in açıklaması şöyle: "Cinayet işleme, kişinin anormal bir ruh hali içinde olduğunu gösterir. Kişinin böyle bir anormal ruh haline girmesinin nedenleri arasında; kişilerin ekonomik durumlarındaki ani değişiklik-

ler, toplumun genel ekonomik yapısına uyum gösterememe sayılabilir. Bu olumsuz etkenler birleşince, kişiliğinde de bir zaaf varsa, bu tür toplu cinayetler ortaya çıkabilir. Toplumun tedirginlik içinde bulunduğu dönemlerde toplu cinayetler de artar. Esasen, ruh hali sağlıklı olmayan kişi cinayet işler. Birtakım seksüel etkileri de olumsuz dış etkenler arasında sayabiliriz." Marmara Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Psikoloji Bölümü Profesörlerinden Basri Kilit ise olaya farklı yaklaşıyor. Prof. Kilit'e göre eğitim eksikliği dönem dönem 'içimizdeki polis'in, yani 'vicdan'ın iyi işlememesine neden olabiliyor. O zaman da içimizdeki yok etme içgüdüsü baskın çıkabiliyor. "İnsandaki yaşama içgüdüsü kadar, yok etme içgüdüsü de ağır basabilir. Ancak bu güdüyü engelleyen iki tane polis gücü vardır içimizde. Biri, bildiğimiz, ortaya çıkacak sonuçtan sorumlu olma tarzında beliren kanun ve polistir. İkincisi ise belirli bir olgunluğu, sosyalleşmeyi içeren içimizdeki polistir ki, buna vicdan diyoruz. Yakalanmayacağı garanti olduğu halde, bazen seneler sonra bile kendini yakalatan bu asıl polis içimizdedir. Ara sıra karşımızdakini yok etme arzusu duymamız tamamıyla normaldir. Ama bunu eyleme dökmemiz başka faktörlere bağlıdır; sosyal ve ekonomik şartlara." Prof. Akel ve Prof. Kilit bir fikirde birleşiyorlar, o da toplu cinayetlerin son birkaç yılda gözle görülür bir biçimde arttığı. Bunun bir nedeninin cinayetlerin medyaya daha çok yansıması ise, bir diğer nedeninin de Türk insanının mutsuzluğu olduğunun altını çiziyorlar. İşte bu yılın toplu cinayetlerinden bazıları: 10 OCAK 1987: Bozcaada'da 5. Komando Piyade Alay Komutanlığın'da görevli kıdemli Yüzbaşı Yıldırım Büke geçirdiği cinnet sonucu eşi ve üç çocuğu ile bir-

likte evde konuk olan karısının kuzenini de öldürdükten sonra intihar etti. 20 OCAK 1987: İskenderun'da Şahin Yılmaz ve imam nikâhlı karısı Şerife Topçu balta ile öldürüldüler. Resmi nikâhlı karısı Munise Yılmaz ve akrabaları cinayetle suçlanıyor. 18 ŞUBAT 1987: Konya'da yağlıboyacılık yapan ve üfürükçü hocada tedavi olan 26 yaşındaki Demir Öz, annesi, babası, kız kardeşi, enişte si ve üfürükçüyü delik deşik ettikten sonra polise teslim oldu. 26 ŞUBAT 1987: Adana'da işlenen cinayette 8 kişilik Kocaoğlu ailesinden sadece 4 aylık bebek kurtuldu. Kan gölüne dönen yatakta ağlarken bulunan yavrunun 2 ile 11 yaşları arasındaki 5 ablası ile anne ve babasının boğazlarını kesen ve vücutlarını delik deşik edenlerin kan davası nedeniyle bu vahşeti yaptıkları tahmin ediliyor. 9 NİSAN 1987: Denizli'de tekstilci Özhan İnan'ın evdeki içki âlemine sonradan katılan meçhul kişiler çıkan tartışma sonucu balta ile biri kadın üç kişiyi doğrayıp kaçtılar. 14 NİSAN 1987: Fethiye'de evlendiği gece karısını vurduktan sonra intihar eden polis memuru Yılmaz Tomurcuk eşiyle aynı yatakta ölü bulundu. 29 NİSAN 1987: Beyazıt'ta bulunan bekâr evinde 29 yaşındaki Burak Turan adlı bir polis kurşun yağmuruna tuttuğu sevgilisi yaralı olarak pencereden atlarken diğer odalarda yatan iki meslektaşını başlarına kurşun sıkarak öldürdü. Daha sonra tabancasını kendi beynine doğrultarak tetiği çekti. 15 MAYIS 1987: Mehmet Sağmal gelininin bileziklerini ağabeyine vermesi üzerine sinirlenip şuurunu kaybetti. Önce gelinini, sonra da üç yakınını öldürdü. 17 HAZİRAN 1987: Bir büyük rakı içen Savaş Nafer evde bulunan 4'ü çocuk 5 kişiyi öldürdü. Remzi, Saadet, Aylin, Yunus Dilli ve baba Mehmet Dilli hayatlarını kaybettiler. 19 HAZİRAN 1987: Servetini

kumar makinelerine kaptıran işadamı Sinan Öztürk karısı Eda Öztürk ve yeğeni Sevgi Zorlu'yu tabancayla öldürdü. 25 HAZİRAN 1987: Eli bıçaklı yağlıboya ustası Ali Rıza Tekin, karısı Fatma Tekin, kayınpederi Zekai Namruk, kayınvalidesi Mukadder Namruk'u İstanbul Göztepe'de delik deşik etti. 20 HAZİRAN 1987: 10 yaşındaki Bora Kamçez, oyuna almadılar diye av tüfeği ile ikisi amca çocuğu, 3 çocuğu öldürdü, 2 yaşındaki Atakan Kamçez, 6 yaşındaki Şaziye Kamçez ve 12 yaşındaki Zikriye Kamçez bu cinayetin kurbanları... 17 TEMMUZ 1987: Garson Kemal Gurbet sapık emelleri uğruna iki çocuğu öldürdü. 17 AĞUSTOS 1987: 21 yaşındaki Bala Aksoy, 3 yaşındaki oğlu Kerem ve iki yaşındaki kızı Cemre ile birlikte kimlikleri belirlenemeyen caniler tarafından Şişli'deki evinde öldürülmüş bulundu.

(Nermin) kendi çocuğu olmadığı için postacıyı dinleyen çocuklara dalıp gitmiş kadına dönerek,

– Afedersiniz, Şişli'yi geçmedik, değil mi?
– Efendim?
– Şişli'yi diyorum, geçmedik değil mi?
– Ha. Yok, iki ya da üç durak sonra. Ben size söylerim.

(Reşat) kaşının gözünün oynamasına engel olamayarak, Gerekirse ben de ev ev, oda oda dolaşır söylerim. Bir bir, baştan sona anlatırım yediğim kazığı. Rusya'da bıraktığım milyon dolarlık vinci, kepçeyi, kamyonu, demiri çimentoyu... O keleği yardım etsin diye ortak ettiğimi, ama onun bana... Benim boğazımdan haram tek ku-

ruş geçmedi. İstersen kes bak. İsterseniz hepiniz teker teker kesin bakın, bi lokma haram geçmedi.

Böyle yağmaya devam ederse bu yağmur, dur kalklarla akşama sol bacağının ağrıyacağı düşüncesiyle cam iyice sıkılıyor. Başladı şimdiden içersi ıslak ıslak kokmaya, küflü, yosunlu gibi. Bu yağmur bir an önce dinip güneş açmazsa koku artar, siner, yapışır kalır.

(Nesrin) hafif ileri geri sallanırken, Yapıştı kaldı kokusu üzerime. Senelerce yuğsam kendimi çıkmaz. Ayyy. Sarı sarı kılları, sürekli terli halleri. Önce bir yıkansa. Geçen gün de tutturdu küvette yapacaz diye. Oruçluyum, az bekle kırk beş dakka kaldı iftara dedim. Sikerim senin Allahını Muhammed'ini diye bir başladı. Ne Allahtan korkar ne peygamberinden! Allah affetsin, ne günahım vardı da giriyorum beş senedir durmadan günaha. Bokum bile geri kaçtı, doktora da görünemiyorum. Gıkımı çıkarsam acıyo diye, patlatır dudağımı.

(Cansu) elinde kalın, siyah ciltli kitaplar, pasosunu gösterip geçiyor, arkasından gelen oğlana hitaben,

– Sabahın köründe kapı yumruklanınca ödüm patladı tabii.

(Kurtuluş) iki kere basıyor akbile, kızın elinden ciltleri alırken,

– Hemen arasaydın beni, ben ne güne duruyorum.

(Cansu) kocasının sürekli arkadan vermeye zorladığı kadının karşısına geçip arkadaşını da yanına çekiyor,

– Gel, gel. Burası iyi. Ne diyorduk?
– Beni arasaydın ya hemen dedim.
– Haa. Yok ya, Hüseyin dayanmış kapıya meğer.
– Kimdi o?
– Ya Adanalı var ya, hani şu zengin olan.
– Utanmadan burs alan.
– Hah o.
– Ne istiyormuş pezevenk?
– Evet, tam üstüne bastın, pezevenk! Bana âşık olmuş, birlikte olmak istiyomuş.
– Yeri yurdu belli mi bu herifin?
– Aman bırak ya, değmez. Verdim ağzının payını. Gıcık oldu ama, gitti götüm götüm. O salağı boşver de şimdi, sen Canterbury Hikâyeleri'ni bitirebildin mi?

Hep aynı hikâye, diye düşünüyor. İnsanlar biner, insanlar iner. Giderim dururum. Kapıları açanın kapıları kapanır. Tekrar gider tekrar dururum. Tepem atar birine kornaya basarım. Birinin tepesi atar bana kornaya basar. Işık yanar beklerim ışık yanar giderim. Karşıdan geçen arkadaşa el ederim.

(Abdullah) ellerine, onları ilk kez görüyormuş gibi bakarak, El ediyorum akşam oğlana, gel lan sevicem diyorum, vallaha kötü bir şey yapmıycam. Cık diyor. Lan gel-

sene neden gelmiyorsun? Et et kokuyorsun diyor. Suratının ortasına indiresim var bir tane, ama herif haklı. Et et kokuyorum.

(Refika) arkadaşına canterbury hikâyelerini soran üniversiteli kızın yağmurdan üstüne yapışmış askılı bluzuna, daracık, düşük belli kotuna bakarak, Et! Et! Şimdi böyle açıp gösteriyorsun etini, ama cehennemde o etlerini çengellere geçirip geçirip çekecekler. Estağfirullah, estağfirullah, gördükçe biz de günaha giriyoruz sizin yüzünüzden. Affet yarabbim, affet gözümün bir günahı yok!

(Kerim) bir yandan alyansıyla oynayarak, Allah affetsin, şimdiden pişman oldum. Biraz anlasaydık evliliğimizi, gezip tozsaydık. Ne vardı hemen çocuk yapacak? Zaten iş yapmayı sevmezsin, el kadar çocuğa nasıl bakacaksın. Tamam benim de çocuğum, ben de ucundan tutacağım elbet, ama çocuk bu, kadın olan sensin. Biraz daha çalışıp kazansaydık. Belki birkaç yıla bölümün başına getirirlerdi beni. Olabilirdi. Gene olur ama artık daha zor. Dikkatsizleştin dedi geçen gün genel müdür. Şimdi dikkatsizleştin der, yarın daha ağır konuşur.

(Ahmet) Çok ağır konuştu çok. Ağzının ayarı bozuldu son zaman. Hele çocuğun yanında manyak mısın gibilerden deyince içim bi fena oldu. Çocuğum, oğlum duymasın anasının benle öyle konuşmasını. Babayımdır gözünde. Şimdi anlatsın bakalım babasına ne olduğunu. Sahi, nası anlatır acaba?

(Cemal) görmeyen gözlerini bastonuna dikmiş, Cep telefonumu unutup çıktım, Lale ararsa merak eder. O var-

muş mıdır ki, yoksa trafikte midir? Şimdi burda, yanımda olsaydı Lale, nasıl anlatırdı acaba içersini?

İçerisinin iyice artan kalabalığı üstüne üstüne geliyor. Sanki kendisi yağmurdan görünmeyen yola bakarken toplaşıp dibinde birikiyor, o arkasına dönerken yerlerine geçip bir şey olmamış gibi yapıyorlar. Sağ tarafındaki ağrı artıyor, göğsüne bir ağırlık çöküyor. Hemen yandaki küçük camı aralıyor. Ön kapının vurulmasıyla dikkati göğsünden uzaklaşıyor. Düğmeye basıp açıyor kapıyı. Durağa üç dört metre kaldı kalmadı, neden yürümezler.

– Yavaş bacım, kıracaktın kapıyı.
– Affet abey. Param yoh, biner miyim abey?
– Geç geç.

Uzundur bu kadar kötüsünü görmediğini düşünüyor, acıma mı hissediyor tiksinti mi bu kadına karşı anlayamıyor. Kucağındaki kundağın küçüklüğüne şaşırıyor. Giysileri kâğıtlaşmış kadın, sanki az önce kapıyı yumruklayan kendisi değilmiş gibi duruyor ilk basamakta.

– Astaneden geçer abey?
– Hangisinden?
– Astaneden.
– Geçer geçer geç.
– Saol abey, Allah razı osun abey.

(Şaziye) sanki hayatında ilk kez sokağa çıkıyor, insan içine karışıyormuş gibi ne yapacağını bilemeden dikiliyor tam ortada, kucağındaki bebeğe sıkıca tutunuyor.

Dokuzuncu durak; Yolcu Kalmasın

Küçücük durakta, birbirine sokulmuş bekleyen kalabalığı görünce midesi ağzına geliyor. Bu yağmurda, yürüyeceği olan adam bile biner çünkü, biliyor. Kaçı benim acaba diye düşünüyor. Sadece dört-beş kişinin hareketlenip kalabalıktan sıyrıldığını, kapıya doğru hamle etttiğini görünce rahatlıyor. Parmaklarını direksiyonun üzerinde tıkırdatarak bekliyor. Evet, kimseyle diyalog kurma isteği yok, ama o kocaman direksiyonun karşısında oturmuyormuş gibi, yüzüne bile bakmadan para uzatanlar kanına dokunuyor. Şimdi yok akbil dese, kırk saat içerde akbil soracak. Millet büyük ihtimalle uğraşmak istemeyecek, ağız birliği etmişçesine kalmadı diyecek herkes. Beleşe bindirecek hali de yok. Alıyor parayı, akbili kendi basıyor. Beyimize zahmet olmasın diye geçirirken içinden, kafasını bir o yana bir bu yana sallar gibi oluyor.

(Tolga) yağmurluğunun başlığını kafasını sallayarak omzuna düşürünce kocaman kulaklıkları çıkıyor meydana, önce orta kapıda duracak gibi oluyor, sev dedin, seni sevdim, sana ömrümü verdim, sen istedin, yalnız benim ol dedin, sen aşkımla dol dedin, sen istedin, her günüm seninleydi, kalbim hep seni sevdi, sen istedin, hiç ayrılık yok dedin, sonunda kaçıp gittin, sen istedin, *vazgeçip avukat kadının yanına geçiyor*, sev dedin, seni sevdim, sana ömrümü verdim, sen istedin, yalnız benim ol dedin, sen aşkımla dol dedin, sen istedin, her günüm seninleydi, kalbim hep seni sevdi, sen istedin, hiç ayrılık yok dedin, sonunda kaçıp gittin, sen istedin, hani aşkımız, hani o sözler, nerde o sevgili, aşk onu gözler, artık ne yapsan da boş, şimdi başka aşka koş, sen istedin, son pişmanlık faydasız, daha mutluyum aşksız, sen istedin, suç senin günah senin, yalan dolu gözlerin, sen istedin, çıkma artık karşıma, bırak beni

yoluma, sen istedin, hani aşkımız, hani o sözler, nerde o sevgili, aşk onu gözler, artık ne yapsan da boş, şimdi başka aşka koş, sen istedin, son pişmanlık faydasız, daha mutluyum aşksız, sen istedin, suç senin günah senin, yalan dolu gözlerin, sen istedin

(Banu) çocuğun kulaklığından dışarı taşan müziğin sözlerini sökmeye çalışırken, Canım nasıl içmek istiyor. Şöyle bağıra bağıra şarkı söyle... Şöyle bağıra bağıra, Allah hepinizin belasını versin demek! Bu kanunları yazanın da, uygulayalım diye önümüze atanın da, gediğini arayıp bulanın da... Şu karara bir daha bakayım da. İlk duruşmayı vermesi şart mıydı? Gecikirsem fena. "Mağdure 27.06.2000 tarihli polis ifadesinde babası, sanığın kendisi ilkokulu bitirip, gelişmeye başladığında yani 12-13 yaşlarına geldiğinde, fırsat buldukça seviyor görünerek cinsel organı dahil her yanını okşamaya başladığını, kendisinin karşı çıkmaya kalkışınca, 'annene bir şey söylersen onu boşarım, erkek çocuklar anneye kalır, sen de yine bana karım olarak kalırsın' diyerek kendisine manevi baskı uyguladığını, henüz Seyrantepe'de ikâmet ettikleri tarihlerde, kendisinin bir konfeksiyon atölyesinde çalışmaya başladığını, 13-14 yaşlarında iken bir gün kendisi işte iken babasının işyerine telefon açarak annesinin rahatsızlandığını bildirip, öğleden sonra için patronundan izin aldığını, kendisinin öğleden sonra eve geldiğini, evde babasından başka kimse olmadığını, babasının kendisinin direnmesine rağmen kolundan tutup sürüklercesine çekerek yatak odasına çıkardığını, kendisi ağlamaya başlayınca, korkma bir şey olmayacak deyip kilotunu ve pantolonunu zorla çıkardığını ve yatağa yatırıp ken-

disiyle cinsel ilişkide bulunduğunu, babasının kendisinin ırzına geçmeye aralıklı olarak, şikayet tarihinden 15-20 gün önce abisinin evine kaçana kadar devam ettiğini, bu süre zarfında üç kez hamile kalıp, çocuk aldırdığını... sanığın olayın başlangıç tarihiyle ilgili beyanlarının sürekli değiştiği, önce hatırlayamadığını, sonra Küçükkuyu'daki eve taşınmadan 3 yıl önce olduğunu.... açıklanan tüm bu hususlar çerçevesinde, toplanan tüm delillere nazaran, sanığın 1990 yılı yaz aylarında henüz mağdure 14 yaşında iken, babası olarak onun üzerindeki nüfuz ve etkisini kullanarak...." Hayvan ya hayvan, bunların çükünü kesip atmak lazım köpeklere. Hay-van...

(Rıdvan, Yılmaz, Tankut) zincirlerinden boşalmış gibi binerlerken,

– Lan hayvan vurmasana.
– Hayvan sensin lan.
– Oh-ha!

(Kurtuluş) yeni binen liselilerden rahatsız olarak,

– Gel şöyle arkaya geçelim. Mina Urgan'ın kitabını okudum, vakit kalmadı ya Canterbury'ye şiirlerden.
– Ben çok yüzeyel buluyorum o kadını. Neyse, gerekirse açarım kâğıdı yazarsın.

(Kurtuluş) çingene kadınla kızının karşısına geçerlerken,

– Hallederiz ya bir şekilde, dert etme sen.
– Gene kalma da, kadın zaten taktı sana.

(Çingene) gözleri parlayarak,

– Falına bakayım mı güzel kız?

(Çingene) gençlerin şaşkın bakışlarına aldırmayarak,

– Bakayım bir falına, söyleyeyim varacak mısın bu yakışıklı delikanlıya?
– Sen hiç yorulma, ben söyliyim sana. Tabii ki bana varacak. Başkasına yâr etmem onu. Kaçışı yok.

(Kâinat) Kadınların, çocukların çoğunlukta olduğu ve gene herkesin kendi usulüne uygun şekilde ağıt yaktığı, dua ettiği ağladığı döndüğü sahnelerin çok yakınımızda olanı bu! Tabii gerçekten nefes kesici bir durum. Bir başka Kaley Davis şarkısıyla devam edelim... 'Keşke görebilseydim,' diyor 'Tanrım ne kadar isterdim, bütün gece ağlamaktan bir hal oldum' diyor şarkıda..., *sağ elinin işaret parmağıyla gözlerini silerken.*

(Rıdvan, Yılmaz, Tankut) kimseye aldırmadan,

– Buca'ya gidecen mi lan Tankut şimdi?
– Bilmiyom ki olum, Edremit'ten de çağırdılar.

– Valla beni Buca'dan çağırsalar, Sabri'yi bile öperim.
– Olum sana bahane lazım.
– Siktir!
– Yaa, durun bir ya, akşama ayakkabı almaya gitcez mi?
– Ne alıcan ki sen?
– Konvers alıcam.
– Karar verdin?
– Ha, konvers. 50 lira.
– İyimiş oğlum. Adidas 70 lira.
– 70 lira ama onun kramponları daha güzel.
– İdare etcez artık.
– Gidiyoz o zaman akşam almaya?
– Dur olum, belki ben kızla buluşurum.
– Lan bu Ela'nın da ne tatlı ku-
– Sikerim ha düzgün konuş!

(Arif) azalan ışıkta görebilmek için kâğıda iyice eğilerek, sosyal durı-m yöö-nünden a-raa-nan şartlar 01 er-kek ve türk vatan-daşı olmak, çok şükür öyleyiz, 02 her-hangi bir suçtan do-laayı hü-küm-lü olmamak, çok şükür temiziz, 03 Ken-disi, bi-rin-ci dere-ce-de hısım-lar, ve-li veya va-si-si 657 sa-yı-lı, anaam, sikerim mi! Kimi sikiyoruz? Bunlar kesin yapıyodur o işi. Okulda kızlarla, oh!

(Ayfer) eliyle kendini yelpazeleyerek, İyice bastı beni burası. Başım çatlayacak. Hemen bir ağrı kesici içmezsem bir saate kalmaz iğnelik olurum. Bunlar da başka yer yokmuş gibi dikildiler tepeme. Kuduz gibi. İtiş kakıştan başka şey bilmezler, ha, bir de sikiş.

(Cemal) kafasını az ileri çıkarıp liselilere dikkat kesiliyor, Böyleleri en kötüsüdür. Bazen bile isteye, bazen sırf umursamadıklarından devirirler insanı yere. Öylece, yerde, bastırılan kıkırdamaların ve acımanın yoğun kokusuyla çevrili...

Tam yola devam diyecekken, bir adam kalabalıktan usta hareketlerle sıyrılıp bir adımda kafasını uzatıyor içeriye.

– Abi izin var mı?

Kilitlenmiş trafiğe bakarak, nasılsa bir yere gideceğimiz yok diye düşündüğünden eliyle olur veriyor.

(Satıcı) rahat ancak yavaş adımlarla önden arkaya ilerlerken,

– Evet, şemsiyeler beş lira. Baylara bayanlara, her renk şemşiye beş lira.

(Rıdvan) arkasına dönüp eliyle satıcıyı işaret ederek,

– Olum şuna bak, şemsiye satıyo ya. Fıkra gibi.
– Sen onu bırak şu kıza bak.
– Aa, gavur o.
– Gavur değil salak, Hıristiyandır.
– Ne biliyim haçı görünce.
– Ee? Salaksın olum ya, valla.
– Hişt, baksana, bunlarda bekaret derdi falan yoktur di mi? Birlikte falan yaşıyolar ya.

(Serda) eliyle boynundaki haçı kapatarak, Bunlar! *içini çekerek,* beni diyor. Benim gibileri. Hep ötekiyiz, değişik olan. Bir düşün, sen de bana değişiksin. Hıristiyansak orospu muyuz, yok mu bizim ahlakımız, değerimiz! Yok mu hiçbir hakkımız! Fazla bir şey değil ki istediği...

(Nesrin) Çok bir şey değil istediğim. Döneyim babamın evine, boşanayım. Bir daha şeytan görsün yüzünü, *cep telefonunun sesiyle irkilerek.*

(Ayşe) Hepsinin şeytan görsün yüzünü, kıskanıyorlar. Dükkânda bir gün bir saat durmuşlukları var mı? Yok. O zaman senin dükkânda hakkın da yok. Biz babamla her santimine emek verdik, o dükkânın her köşesinde alın teri var babamın. Babacım... Halam havale çıkarabildi mi acaba? Kira günü de yaklaşıyor. Geçen teyzem birini getirmiş dükkâna, Bandırma'da lokantası varmış, hayırlı bir kısmet arıyormuş. Ben dükkânı bırakamam dedim de, konuşmuyor şimdi benle. Varsın konuşmasın, varsın öyle olsun.

(Abidin) hâlâ cep telefonuyla konuşmaktadır,

– Ya bi sus konuşma da dinle. Beni kessen senin dediğin paraya olmaz o iş. Ji xwe ew mal ên Arif begê ne. Pereyên xwe nîşan bide, tu çîqasî bixwazî ez ê bidim te. Herî pir sê an jî pênc rojan wê bigire. Lê vê sibehê serê min neêşîne. Xwedê bela te bide te. Tu çi mirovekî mezeloq î. Tu çi xiyarekî ji gotinê fêhm nakî, îllallah. Here yaw, ma

tu vê sibehê bela serê min î, here ji vir, tu malê xwe ji ku derê dibînî bibîne. Biqeşite, here, tu mal li cem min tuneye.

(Satıcı) sesini az daha yükselterek arkadan öne gelirken, Bende de mal çok, alan yok.

– Evet, şemsiyeler beş lira. Baylara bayanlara, her renk şemşiye beş lira. Beş lira, şemsiye, beş lira. Sağol abicim, kolay gelsin.
– Hayırlı işler olsun.
– Sana da.

Bana ne hayrı olmuş ki bu işin bugüne kadar bundan sonra olsun diye gülümsüyor biraz acı. Kapıyı kapatıp akar gibi olan trafiğe katılıyor. Farları yakıyor. Silecekleri hızlandırıyor ama yine de hemen önündekinin fren lambalarını bile güç bela seçebiliyor. Memuriyete girdi diye ne sevinmişti anası babası. Dualarla uğurlamışlardı ilk gün işe. Akşama kuru fasulye pilavla kutlamışlardı. Bir hafta sonra anası düğüne gider gibi süslenip, ancak utana sıkıla, ilk duraktan binmişti de oğluyla, ne gururlanmıştı. Çantasını sıkıştırmış koltuğunun altına, hemen yanında dimdik durmuştu yol boyu. Dimdik. Rahmetli de her sabah hayırlı işler diye yolcu ederdi onu evden.

(Fahri) üniversiteli kızla oğlanı keserek, Oh oh, hayırlı işler olsun. Şuna da bak şuna. Utanmasalar herkesin ortasında sevişecekler. Haya, namus kalmadı.

(Metin) vermek üzere olduğu kararı kendine kabul ettirme çabasıyla, Yıllarca namusumuzla kazanmaya çalıştık nafa-

karnızı. Ne oldu? Hiç. Kocaman hiç. Kursağımızdan adam gibi iki lokma geçmedi. Her gece yarı aç yarı tok girdik yatağa. Biz aç gezinirken millet aldı yürüdü. Şimdi sıra bende. Benim de karımın çocuğumun yüzü gülsün. Başkalarının eskisiyle artığıyla yaşamaktan kurtulsun.

(Mürşide) Bir yolu olsaydı da şu işten bir kurtulabilseydik yarabbi.

(Nermin) çantasını sinirli sinirli karıştırırken, Şu meretten kolayca kurtulmanın bir yolu yok mu? Sakız olacaktı şurda bir yerde. Çanta da çıfıt çarşısı gibi, ne ararsan var ama bir tane sakız yok.

(İsmail) çocukları hoşnutlukla seyrederken elini cebine atarak, Bir sakız atayım da ağzıma kokmayayım müdüre sabah sabah,

– Hanım kızım, çocukların sakız çiğnemesine izin var mı?

(Hande) kararsız kalarak,

– Zahmet etmeyin şimdi, kalabalığız biz.
– Olsun olsun, pakedi yeni açtım. Hepsine yetecek kadar var.
– E, olur o zaman.

(Leyla) çocuklara hitaben,

– Ne diyoruz? Teşekkür ederim.
– Rica ederim. Siz de çok yoruldunuz konuşmaktan, bir sakızı hak ettiniz.

(Kamuran) sevinerek,

– Teşekkür ederim.

(Umay) çocukların sakız almalarını seyrederken, Oh-ho, iyice bayram yerine döndü burası da. Takıldım kaldım burda, *yağmura iştahla bakarak,* E-5'te kesin kaza olmuştur. Bir on dakika daha böyle yağmaya devam ederse, basar bir yerleri su. Ertuğrul abi gönderir mi beni acaba sorsam? Yoksa geçen seferki gibi, git kendi müdüründen iş iste, başımı ağrıtma benim, mi der. Daha on beş gün önce servis minibüsünde kadınlar koyun gibi boğulmuştu. Bizim Timur bir fotoğraflarını çekmiş cesetlerin. Böyle kaldırım kenarında dizi dizi.

(İsmail) sakız pakedini cebine geri yerleştirirken, Ne güzel, dizi dizi dizilmişler, gidiyorlar okullarına. Dert yok tasa yok. Allah vermesin. Biz ne günah işledik de... Gasteci bir tanıdık olsa, haber yapsalar sizi işe yarar belki dedi Cevdet'in oğlan. Tanıdık yok ama... Arasak bi ilgilenen bulunur mu? Baktım Müdür insafa gelmiyor, Allah yazdıysa bozsun, ben de tek tek dolaşırım gasteleri. Anlatırım, oğlumu iyileştirsinler diye yatırdık devletin hastanesine, bozuk kan verip daha fena hasta ettiler, eyidis oldu derim. Okula gitmek istiyor, bulaşır korkusuyla izin vermiyorlar derim. Öyle yan yana oturmakla bulaşmaz derim. Çocuğum okula gitsin yeter ki, zaten şu kadarcık ömrü...

(Selin) ısrarla çalan telefonun sesini kısarak, Ömrümü tükettiler valla. Salağa bak. Açmıyorum işte, bu ne ısrar. Bir kere gelmişim dünyaya, senin gibi sürünmeye çürümeye mi! Yaşamak istiyorum ben. Gezip görmek. Giyinip kuşanmak. Takıp takıştırmak. Kapıcı maaşıyla ne gördük? Kapıcının kızı kalırsak ne göreceğiz! Ben sizden bir şey

istemiyorum, siz de çıkmayın yoluma yeter. Sanki paranız vardı, sanki okuttunuz da kolumuza bir altın bilezik taktınız. Allahın verdiğiyle yolumu bulmaya çalışıyorum. Hiç de utanmıyorum. Yaşayamam ben parasız.

(Tolga) gel kadehime dol, bu gece sensizim yine, gel artık benim ol, gel sarıl sevdiğine, gel gökleri aydınlat, ışıkla yıkansın içimiz, yok bana sensiz hayat, anladım yaşayamam sensiz, sen güneşim benim, bitmeyen aydınlığımsın, sen ateşim benim, hiç sönmez yangınımsın, gel gökleri aydınlat, ışıkla yıkansın içimiz, yok bana sensiz hayat, anladım, yaşayamam sensiz, hadi gel

(Eren) başını cep telefonunun ekranından kaldırıp iki yana sallayarak, Daha iki gün önce ben sensiz yaşayamam, ayrılırsak ölürüm diyordun. Ayrılırsak ölürüm. Gösteririm ben sana boşa laf konuşmak neymiş, *cep telefonundan Himmet Abi diye kayıtlı birine mesaj atar,* abi, bana ucuz bir şey ayarlayabilir misin çabuk tarafından. Saygılar, Eren, *yanıt gelmesini beklerken,* Gösteririm ben sana. Kafana dayayınca namluyu bakalım nasıl konuşacaksın.

(Vefa) iç çekerek, Kalbime bir namlu dayandı sanki. Ne zaman çekilecek tetik, bekliyorum. Kimseye haksızlık etmedim diye mi uğradım şimdi bu çirkin haksızlığa. Çocuklarımı zengin fakir, güzel çirkin, akıllı yavaş diye ayırmadım diye mi. Bu yağmurda kalkıp gelmez herhalde. Yine gelip pankart açmaya kalkmasın? Yanında getirdiği o kadınlar bizim veliler değil. Eşi dostu herhalde. Kaçış yok, vereceğiz milli eğitime hesap. Veremeyeceğim hesap yok çok şükür, ama mesele çirkin, yapışır üstüme. Güveniyorum diyen bile çekinir. Şimdiden öğretmenler odasında başladı fısıldaşmalar, arkamdan konuşmalar. İnsanlar çocuklarını nasıl emanet etsin! Devletten kopmak zorunda kalırsam özelde nasıl iş bu-

lurum? Bu laf yürür peşim sıra, *çantasını açıp bir kitap çıkarırken*, Biraz dağıtmam lazım kafamı. Eski bir dost işe yarar belki, *kitabın ilk sayfasını açar*, Olacak iş mi? Çocuklara dokunmak demek, onları öldürmek demek! Hiç benim yapacağım iş mi? Elimi keser atarım yine de...

(Abdullah) ellerine bakarak, Bazen böyle ellerimi kesip atasım geliyor önlerine. Aha, alın, getirdiğim ekmeği beğenmiyorsunuz madem kan kokuyor diye, bunları yiyin.

(Yeliz) bir eliyle kestiği bacağını okul eteğinin üzerinden ovuşturarak, Yaram mı kokuyor böyle? Allah Allah, çok karnım ağrımaya başladı. Karnımın üstüne yatsam tatlı tatlı. Bu havada okul mu olur? Zaten gideriz şimdi iki saate kalmaz eve gönderirler.

(Cemil) Babama dedim, baba bunu evine geri gönderelim diye. Höst diye üzerime yürüdü. Sankim kendi nikâhlısı olsa bir dakika tutardı da.

(Şeyda) ellerinde alışveriş poşetleriyle, abartılı bir yorgunlukla biniyor orta yaşlı kadın,

– Ay, bi zahmet basıverseniz bi akbil. Elim kolum dolu.

(Şeyda) sürücünün yanına geçerken,

– Yalnızlık ne zor! Benim de bir beyim olsaydı sizin gibi iş güç sahibi, akşam eve gelirken yapıverseydi alışverişimizi...

(Rıdvan) Yılmaz'ın omzuna sertçe vurarak,

– Olum, hişt olum, bırak kızı ya. Burda film çevriliyo haberiniz yok.

– Noldu lan?
– Kadına baksana olum, bariz asılıyo herife.
– Yuh!
– Yuh ya, sen uyu daha.
– Ulan sen de var ya!
– Bende var tabi. Bende, Tankut'ta var da sende tık yok daha.
Ne o lan, yoksa?
– Bana bak!
– Susun lan bi durun. Kapıya bakın esas.

(Recep) liselilerin kaba kahkahaları arasında koltuğunun altında çıplak bir vitrin mankeniyle biniyor güçlükle, Bir taksi tutacak param kalmadı amına koyiyim. Maşallah duyan binmiş, bu ne kalabalık. Şimdi inip beklesem... Bu yağmurda kim bilir ne zaman geçer başka otobüs? Gecikmek bir şey değil, paçavraya döndük. Bu mağazadan da alamazsak sipariş, bütün o mankenleri götüne sokmazsam bacanağın. Ee, kabahat bende, kılavuzu karga olanın, *kucağında kundakla orta yerde bekleyen kadına yanlışlıkla çarparak,*

(Tankut) arkadaşları gibi son binen adamı açık açık izlerken,

– Oha lan, herif dağıttı ortalığı.
– Gülmesene lan olum, kadının çocuğu düştü.
– Olum ben iyice azdım, şu gavur kıza yanaşıcam. Belki bi iş çıkar.

(Recep) canı sıkılarak, Hah, şimdi tam sıçtık.

– Kusura bakma bacım. Bir şey olmadı inşallah çocuğa.

(Gülşen) Al işte sana Müslümanın evladı, *liseli oğlanların konuşmalarına iyice sabrı taşarak,*

– Siz ne biçim konuşuyorsunuz!

(Yılmaz) kızın öfkesiyle dalga geçerek,

– Siz ne biçim konuşuyorsunuz!
– Sana ne?
– Sana nesi var mı ya! Sane nesi var mı! O da bir insan evladı, sağırmış gibi dil uzatmaya hiç mi utanmıyorsunuz?
– Aa, ağrına gitti herhalde salağın.
– Senin de sıran gelir üzülme güzelim.
– Bana bak!

(Serda) utansın mı şaşırsın mı karar veremeyerek, Gülşen'in kolunu tutuyor,

– Boşver!
– Nasıl?

(Kerim) düşüncelerinden sıyrılmaya çalışarak, Bizim oğlan böyle olsun, atarım kendimi ilk köprüden aşağı valla.

Korktuğunun başına gelmekte olduğunu sezer gibi oluyor. İçi sıkılıyor, nefes almakta güçlük çekiyor. Hemen yanı başında vızıldayan kadına dönüp kapa çeneni demek istiyor. Öyle bağırarak falan değil. Sakince. Tatlı bir şey söyler gibi. Kocasından ayrılmaya yeminli kadının neredeyse son yarım saattir çalan telefonunu alıp yere çarpmak istiyor. Sussun istiyor. Herkes sussun. Her şey sussun. Şu köprüde beklemek zorunda kalmasın bu yağmurun altında, köprüde şiddeti daha bir fena hissedilen rüzgâr kapıp götürsün onu ya da bir dingin köşeye. Ama biliyor hiçbir şey olaca-

ğı yok. Onun hayatı bu. Kaçış yok. Her şey iyi hoş da, nefes alamıyorum diye düşünüyor. Eli ön kapının düğmesine gidiyor.

(Şeyda) abartılı bir panik havasıyla,

– Ayol kavga çıktı galiba. Bir şey yapsanıza!

Ne yapsam boş diye düşünüyor. Ne yapsam boş. Acele etmeden ayağa kalkıyor. Yıllardır bir türlü geride bırakamadığı manzarayı izliyor arkasındaki. Çakarsa diye endişelendiği kıvılcım çakmış, belli.

Kurtuluş, kundaklı kadına doğru hamle ederek, Bu çocukta bir tuhaflık var, *Cansu, ilgiyle,* Nasıl yani!, *Kurtuluş, kendinden emin,* Baksana şuna morarmış. Gıkı da çıkmadı zaten o kadar düşmeye çarpmaya. Bayan. Bayan?, *Kerim, sinirli,* Biraz edepli olun arkadaşlar ya. Ne biçim konuşuyorsunuz öyle!, *Tankut, adamın üzerine yürür gibi yaparak,* Sana mı sorucaz kardeşim nası konuşucamızı, sen işine baksana, *Eren, inanmayarak,* Lan! Tankut değil mi bu?, *Fahri, kendini tutamayarak,* Edep ya edep, siz de edepli olun biraz, *Kurtuluş,* Bize mi dediniz?, *Fahri, hoşnutlukla,* Burda sizden başka sevişen var mı, size dedim tabi, *Cansu, endişeyle,* Boşver Kurtuluş, yaşlı adam uğraşma, bunamış belli, *Fahri, kendini iyice kaptırarak,* Hayır efendim ne münasebet, ne bunaması! Bir saattir herkesin içinde öpüşüp duruyorsunuz, yalan mı! Herkes şahit. *Kurtuluş, patlamaya hazır,* Herkes şahit evet, ama nedense bi siz rahatsız oldunuz, *Fahri, kendinden emin,* Ee, bizim de canımız var değil mi?, *Kurtuluş, adamın üzerine yürüyerek,* Sen ne diyorsun ya! Ağzından çıkanı kulağın duyuyor mu? *Ahmet, yerinden kalkıp araya girerek,* Hop, amcacım ağır ol biraz ya! Yakışıyor mu sana böyle konuşmak. Sen onlara örnek ola-

cak yaştasın. *Arif,* Anaam kavga çıkacak galiba. İtiş kakış olursa şu kızlardan birini ellerim çaktırmadan, kalkayım da şindiden yerimden, *Ayfer, iki eliyle alnını, şakaklarını ovuşturarak,* Vallahi çatlayacak kafam, kapıyı açtı ama bu yağmurda da inilmez ki, insem de ne edeceğim köprünün tepesinde. Şunun da susmadı telefonu, beynimin içinde çalıyor mübarek, *Fahri, köpürerek,* Örnek olmayı senden mi öğreneceğim çulsuz, *Recep, mankeni yere çalar gibi bırakarak,* Bacım noldu? Ne diyorsun bacım anlamıyorum ki! *Saziye, kundağın yanına yere çökmüş ileri geri sallanarak,* Welleh ez hinekî ji xwe ve çûbûm, ez xêrê ji xwe nebînim. Min xwarin dayê. Min paçikê wî da ber û ew xist dergûşê. Ez hinekî ji xwe ve çûbûm. Hawarê, hawarê, hawarê... Telefon tunebû, pênc quriş pere tunebû. Min xwe çawa avêt rawestgehê. *Abidin, telefonu karşı tarafın suratına kapatarak,* Kürtçe konuşuyor bu kadın, *Recep, merakla,* Ne diyor peki? Anlıyorsan söylesene kardeşim, *Leyla, tedirgin,* Çocuklar siz önünüze dönün bakayım, *Esra, parmakları telefonun tuşlarında makineli tüfek gibi hareket ederek,* ay yetis, kavga çıktı!, *Kamuran, giderek kızışan ağız dalaşına şaşkınlıkla bakarak,* siz siz olun kavga etmeyin, olur mu çocuklar!, *İsmail, asabı bozuk,* Siz siz olun ortalık yerde öpüşmeyin diyecektiniz beyefendi, *Hande, gülerek,* İlahi amca, *Emin, şaşkın,* Bey amca haklısın ama öyle bir konuşuyorsun ki, bir çuval inciri berbat ediyorsun, *Kurtuluş, iyice sinirlenerek,* Ne haklısı ya, *Recep, sabırsızlıkla,* Ee, ne diyor kardeşim?, *Abidin, kafasını yere çöken kadına doğru eğmiş,* Bir uyanmış, bakmış çocuk beşikte ölü yatıyor. Kocası para bırakmamış eve, telefonları da yokmuş, o da kucakladığı gibi. Uykusunda ölmüş herhalde garip, *Fahri, adamın sözünü keserek,* PKK o, dediklerine inanmayın, *Ahmet, kafasını iki yana sallayarak,* Adam coştu, *Esra, hemen yeni bir tane mesaj yazmaya girişerek,* kadinin teki olu cocukla binmis ya, ne yapcami sa-

sirdim yani:(, *Abidin, yerdeki kadının üzerinden,* Sen ne diyorsun be it! Ne PKK'sı, *Fahri, artık biraz çekinerek,* Hepiniz öyle değil misiniz!, *Çingene, çocuğunu kendine doğru çekerek,* Anamm, bi de bize kavgacı derler a, biz bunnarın yanında ak kaşığıyız be!, *Tolga, etrafındaki hareketliliği umursamadan devam ederken müzik dinlemeye,* boğazında düğümlenen hıçkırık olayım, unutma beni, unutama beni, gözlerinden damlayamayan gözyaşın olayım, unutma beni, unutama beni, gölgen gibi adım adım, her solukta benim adım, ben nasıl ki unutmadım, sen de unutma beni, unutama beni, bitmek bilmez kapkaranlık geceler boyunca, unutma beni, unutama beni, ayrılığın acısını kalbinde duyunca, unutma beni, unutama beni, sevişirken, öpüşürken, yapayalnız dolaşırken, unutmaya çalışırken, unutma beni, unutama beni, *Nesrin, kendi dünyasında,* Yarabbi, unutamıyorum hiçbir yaptığını, unutamam. Kurtulamayacağım bu adamdan. Yarım saat oldu çaldırıyor inatla. Sabaha kadar çaldırır açmazsam. Artık açsam da faydası yok. Yok. Yok. Alamam bir daha ne ağzıma ne kıçıma. Alamam. Nasıl yaparım yarabbi, nasıl kurtulurum, *altına kaçırarak,* Bırakmaz peşimi öyle kolay, bırakmaz bırakmaz peşimi, *Yılmaz, tiksintiyle,* Olum Tankut, bu karı altına yaptı galiba, *Eren, oturduğu yerden kalkıp birkaç adım atarak,* Ne o lan şerefsiz! Benimki yetmedi, şimdi de başkasının karısına kızına mı göz diktin?, *Nazmi, sıkıntıyla,* Şimdi karakolluk olursak iki saatte çıkamayız ifadeyle falan. İki saatte benim izin yanar. Fazladan izin alırsam keserler maaşımdan. Yani, *parmaklarıyla hesap etmeyi sürdürerek,* beş kişi daha az çağırmak zorunda kalırız, offf, *Şeyda, olup biteni sessiz ve tepkisiz izleyen sürücüye,* Ayol ne gamsız adamsınız, müdahale etsenize. Devlet size bir cop falan vermiyor mu, hiç yoksa bir düdük?, *Kerim, arkadan gelen seslere dikkati çekilerek yerinden kalkıyor, yerdeki kadına yaklaşırken,* Hoppala, noluyor

orda! Kesin sunumu kaçırdık, koymazlarsa kapının önüne bu defa beni şaşarım, *Ayfer, tiksintiyle yerinden kalkarak,* Ay inanmıyorum ya, altına yaptı kadın. Ay noluyo kardeşim?, *Tankut, Eren'e doğru birkaç adım atıyor, hemen arkasında duran arkadaşlarından aldığı güçle,* Ooo, bakın kim burdaymış. Bay karınağrısı, *Nermin, yerinden fırlarken avukata çarparak,* Açılın, açılın, ilkyardım kursuna gitmiştim ben, *Ahmet, yazıklanarak,* Çoktan sizlere ömür bacım, yardımlık hali falan kalmamış garibin, boşuna uğraşma bence, *Reşat, Ayfer'le aynı anda ayağa fırlayarak,* Geliyor geliyor, *Refika, sarsılarak,* Geldi tabi Deccal geldi, *Abdullah, nereye, kime bakacağını şaşırarak,* Kuzuyu danayı keseceğimize, verecekler bunların birkaçını, bak nasıl kıtır kıtır... Töbe töbe, *Şeyda, ciyaklayarak,* Aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa, *Selin, merakına yenilerek,* Bu kulak patlatan da kim be?, *Banu, elindeki kâğıtlar yere saçılırken,* Hey Allahım! Şirazeden çıktı millet, *elinde kalan birkaç yaprağı da kendisi yere atarak,* Kaçırdık davayı belli. Zaten başlamışım hukukuna da, *Nevin,* Evlat acısı yaşamaktansa yokluğunu yaşamak yeğdir belki de, *Cemil, gülerek,* Doktor bunları görse var ya, hangisine rapor yetiştireceğini şaşırır ha!, *Şeyda,* Ay Allah, şoför köprüden atladı, siz hâlâ, *Çingene, eliyle çocuğun ensesine vurarak,* Aha bak, geçen gün sirk de sirk diye götümün etini yedin, iyi seyret, bulamassın bi daa böle sirk, *Emin, yerinden fırlayarak,* Hop! Ne diyor bu kadın ya? Şoför nerde kardeşim! Kim atladı, nerden atladı, *Ahmet, salaklaşarak,* Ben atlayacaktım ya hani, *Kâinat, kulaklığı ani bir hareketle kulağından atıp elini apış arasındaki gittikçe artan ıslaklığa götürürken, Bay K bir adımda yanına geliyor, hayatında ilk kez gırtlağından bir ses çıkarıyormuş gibi zorlanarak,* Korkma.

İstanbul'da ya da Erzurum'da, Hatay'da ya da Muğla'da, belediye otobüslerinde balık istifi yolculuk eden insanlar. Otobüsün arkasında, en beyefendi haliyle dikilen orta yaşlı bir adam. Sıradan bir emekli. İşine giden bir kadın. Dudakları sürekli kıpırdayan bir altıncı sınıf öğrencisi. Bir şemsiye satıcısı. Eli kolu sürekli oynayan, yakası paçası dağılmış bir adam. İçlerinden biri çocuğunu öldürmüş olabilir mi? Sübyancılıkla suçlanmış... Kocasının tecavüzüne uğramış... Şoföre uzatılsın diye verilen akbilleri cebine indirmiş...

Taş Uykusu, köksüzleşerek kurumaya yüz tutan edebiyatımızı, elinden tutup yeniden toprağına, kalabalıkların arasına çekiyor. Aslı Tohumcu, bir belediye otobüsünde birlikte yolculuk etmek zorunda kalan insanların zihninden geçenleri okuyarak, günümüz Türkiye'sinin şiddet yüklü yüzünü hüzünlü bir fotoğraf karesine çeviriyor.

Gebze İlçe Halk Kütüphanesi
2 5 2 5 9
813.42 TOH 2010

Taş Uykusu edebiyatımızın hapsolduğu fanusu küçük bir dokunuşla parampar̈ça edebilecek işaret fişeklerinden biri...

978 9944 756 54-9